

Giới thiệu Ái Phi Của Trầm Là Một Đứa Trẻ

Truyện Ái Phi Của Trầm Là Một Đứa Trẻ của tác giả Thiển Hề là một truyện ngôn tình xuyên không cổ đại. Sinh em bé? Nàng có khả năng sao? Bản thân vẫn còn đang uống sữa mỗi ngày mà lại đòi cùng hân sinh em bé. Hân nở nụ cười, trông gian trá hết sức: “Sinh em bé hả? Cũng tốt thôi.

Nhưng bé con à, nàng có biết phải sinh em bé như thế nào không? Ngực ở đâu? Mông ở chỗ nào? Cả mông lẫn ngực đều không có, thì làm cách nào để sinh em bé?”. Hân nói những lời này thực chất cũng là có ẩn ý riêng, nếu hân yếu lòng đắm đuối nghe theo lời nàng, thì trong tương lai hân sẽ phải trông nom cho hai đứa trẻ.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trầm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mãnh Liệt Xuyên Qua

Tôi chết rồi, đúng vậy, tôi nhớ kỹ là mình đã chết rồi. Cổ Lỗ Lỗ thầm nói với bản thân. Thế nhưng, âm thanh của tiếng tim đập thình thịch không ngừng nghỉ này là sao? Nàng đưa tay sờ vào ngực mình, lại phát hiện hình như không phải là mình. Tiếng tim đập này là của ai vậy nhỉ? Có lẽ nào diêm vương lão gia đã đưa nàng xuyên thẳng vào tử cung của một người phụ nữ, đây phải chăng chính là tử cung trong truyền thuyết?

Đầu óc nàng quay cuồng, cố gắng rướn cái cổ, duỗi gân cốt, vừa mới định xoay người một chút, nàng lập tức phát hiện một đôi mắt to tròn đang mãnh liệt chăm chú nhìn mình.

Cổ Lỗ Lỗ không khỏi giật mình vội cất tiếng hỏi “anh là ai?”.

“Tại vì cô mà tôi cũng bị kéo tới đây thế tội như một chú cừu non, cô đã quên rồi sao?”. Đôi mắt tròn xoe như búp bê mang theo vài phần u oán, trong ánh mắt ẩn chứa sát ý lạnh ghê người, chăm chăm nhìn Lỗ Lỗ không rời.

Cổ Lỗ Lỗ cố gắng hồi tưởng lại chuyện đã xảy ra mấy canh giờ trước. Hình như Hình như đúng như lời mà người này nói. Nàng nhớ lúc đó có một chiếc ô tô bị mất đã áp tới phía nàng với một tốc độ điên cuồng, nàng đã thuận tay bám chặt vào một người lạ mặt, cuốn người đó cùng với nàng vào bánh xe tử thần. Thế nhưng, thật không tài nào ngờ được, hai người lại được diêm vương lão gia sắp xếp cùng nhau đầu thai xuyên thẳng vào bên trong tử cung của một người phụ nữ.

Chả lẽ, người phụ nữ đang chuẩn bị lâm bồn này bảo thai chính là sinh đôi ư?

“Chuyện này.... Kỳ thực lúc đó chỉ là do tôi thuận tay kéo anh theo thôi, chứ hoàn toàn không phải cố ý, anh nhìn xem hai ta hiện thời đều phải lưu lạc trong trốn tử cung âm u tăm tối, nên sống chung hòa bình với nhau có phải hay hơn không?”.

Con mắt búp bê to tròn nhìn Lỗ Lỗ ra vẻ lười phản ứng, nàng bĩu môi, vẻ mặt hiện rõ sự xem thường. Cái tên này tưởng mình có gì đặc biệt hơn người sao, có đặc biệt đi nữa thì cũng đã chết mất rồi, nếu có bản lĩnh thì hãy tìm cách thoát khỏi tử cung này, đừng đầu thai làm người nữa mà đi đầu thai làm súc sinh đi”.

Nàng bị phần thầm nghĩ, thế nhưng lại càng bị phần hơn bởi chuyện tình đột nhiên phát sinh.

“Nguy rồi, phu nhân xuất huyết quá nhiều, phải làm sao bây giờ? Bà đỡ tại sao còn chưa tới?”

Thanh âm không to không nhỏ truyền vào bên trong tử cung tới tai hai người đang chuẩn bị đầu thai chuyển thế.

Cổ Lỗ Lỗ và mắt búp bê im lặng chết chững. Xuất huyết nhiều mà bào thai song sinh có thể sống một người đã là kỳ tích, hia người nói chung đều gặp nguy hiểm lành ít dữ nhiều. Mắt búp bê vội vã mở miệng nói: “Kiếp trước cô đã lôi tôi cùng chết thì kiếp này phải trả lại sinh mệnh cho tôi. Hãy nhường tôi đi ra ngoài trước, còn cô hãy đi đầu thai chỗ khác, nói không chừng có thể trở về trốn cũ đấy”.

Cổ Lỗ Lỗ còn chưa kịp trả lời, mắt búp bê đã cử động thân thể tròn xoe của mình hướng về phía có một chút ánh sáng định chuẩn trước.

Cổ Lỗ Lỗ nhìn một chút, trong đầu chợt nghĩ ra một ý. Nàng tung một cước vào người mắt búp bê, lấy đà, thoàng một cái đã vượt trước mắt búp bê.

“Bé béo tròn à, xin lỗi nha, tỷ tỷ cũng rất muốn đối xử tốt với em, thế nhưng em có biết tỷ tỷ đã phải chờ người phụ nữ này lâm bồn bao lâu rồi không, thôi thì em đành chịu khó chờ một thời gian nữa vậy”. Nàng nói xong, đập mạnh một cái nữa vào người mắt búp bê, xoay người bỏ nhanh ra khỏi trốn tử cung âm u tăm tối....

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trầm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bi Thương

Sau một thời gian Cổ Lỗ Lỗ tỉnh lại. Nàng phát hiện toàn thân mình đang trần như nhộng nằm ở trên giường, đồng thời cả người dính đầy máu huyết. Vừa định cử động người một chút thì nàng mới phát hiện thân mình có chút khác thường. Có gì đó rất lạ thường, toàn thân nàng mềm nhũn, đồng thời... thanh âm của nàng tắc lại tại cổ họng. Trời ơi! Nàng đã trở thành một đứa bé rồi sao?

“Mau giúp phu nhân lau chùi”.

“Mau giúp phu nhân uống nước”.

“Mau mau, nhanh đi bẩm báo cho lão gia phu nhân sinh một bé gái”.

Một loạt động tác liền mạch lưu loát, mọi người sớm đã loạn thành một đoàn ah.

Trong lòng Cổ Lỗ Lỗ không khỏi đau buồn, lẽ nào đây chính là sự tích xuyên qua trong truyền thuyết ư? Đưa mắt quan sát toàn bộ gian phòng, một bức tượng điêu khắc gỗ, trong phòng một đám người đều là vận quần áo cổ trang. Tự nhiên nàng cảm thấy mình như nhân vật chính trong một vở hí kịch, tung tay tung chân loạn xạ ngẫu tự biểu diễn một hồi.

Thế nhưng, lẽ nào cứ để cho thân thể nàng không manh áo thể này?

“Tôi bảo này, có thể mặc quần áo cho tôi được không?” Nàng cẩn trọng cất tiếng hỏi.

Không người nào thêm phản ứng. Các nàng đáng ra nên nhanh chóng lấy đồ cho nàng mặc mới đúng.

“Này, này, này”. Nàng thử gọi lại lần nữa.

“Thanh âm ở đâu vậy? Hạ Hương, là người nói sao?” Một nữ nhân có vẻ là tổng quản lên tiếng hỏi tiểu nha hoàn đứng kế bên.

“Người bị mê sáng sao, ta đâu có nói cái gì đâu?”

Người phụ nữ trung niên tự vỗ vỗ vào đầu mình, nàng thâm nghĩ có thể do mình quá khẩn trương nên nghe nhầm.

Cổ Lỗ Lỗ nhin không nổi. Mọi người dường như quên mất nàng, nghẹn lại một hơi thở, rồi nàng bùng phát:

Nàng oa một cái, một tiếng khóc cất lên: “Ta muốn tắm, ta muốn mặc quần áo, ô ô.”

Tung một cước đập vào nam nhân đang đứng sững sốt, nguyên bản mọi hỗn loạn trong căn phòng chợt tĩnh lặng. Cổ Lỗ Lỗ kỳ quái nhìn bốn phía, mọi người không phải đang bị hóa đá cả cả đó chứ? Vì sao ánh mắt của mọi người nhìn nàng đều có vẻ như đang sợ hãi? tựa như... Giống như là thấy được quái vật vậy?

Àm —— chầu rủa mặt roi xuống đất phát sinh một tiếng chói tai, một nha hoàn biểu tình đã trở nên dữ tợn. “Yêu quái a, yêu quái a...”.

Yêu quái? Cổ Lỗ Lỗ quay đầu nhìn bốn phía, Ai là yêu quái? Nàng thế nào không phát hiện? Nàng chớp con mắt hiếu kỳ nhìn nam nhân kia.

“Trời ơi, lão gia, phu nhân... Phu nhân cư nhiên sinh ra một yêu nghiệt...” Nha hoàn kia sợ hãi nói vọng lại.

Yêu nghiệt? Hoá ra yêu nghiệt mà tiểu nha hoàn kia đang nói là Cổ Lỗ Lỗ nàng sao? Cũng đúng, mới ra đời mà đã biết nói thật không thể tin nổi. Thế nhưng...nàng làm sao mà hướng đám cổ nhân này giải thích được đây?

Nam nhân kia coi như đã trấn tĩnh lại một chút “Người đưa tiểu hài tử này về buồng sưởi ấm”.

“Vâng.”

Nàng được bế lên, đưa về buồng lò sưởi.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Yêu Nghiệt Mỹ Nam

Cổ Lỗ Lỗ không ngừng vận vẹo thân thể của mình, những người này thật quá vô nhân đạo, đem nàng bỏ vào phòng sưởi tối tăm này, đã vậy còn để nàng với bộ dạng mới sanh không mặc quần áo, làm nàng mắc cỡ chết được.

Lại thêm đói và mệt nữa, người ta xuyên qua không là công chúa cũng là vương phi, nàng như thế nào xuyên qua lại thành trẻ con, còn bị xem là yêu nghiệt, sự chăm sóc vì vậy mà kém đi rất nhiều.

Cửa buồng lò sưởi bị đẩy ra. Ánh sáng phản chiếu, Cổ Lỗ Lỗ tròn mắt quan sát thân ảnh nhỏ bé đi vào.

Tóc dài đen nhánh tung bay, y phục màu trắng ôm lấy thân người, tuy rằng không cường tráng nhưng cũng xem là thon dài, nhìn qua là một bé trai chưa đến tuổi trưởng thành. Người hân hoan lên khí chất cao quý không giống người thường, làm cho Cổ Lỗ Lỗ không kiềm được ngạc nhiên thú vị.

Chẳng lẽ đây là người ông trời phái đến cứu nàng sao?

Đến gần bên, Cổ Lỗ Lỗ mới phát hiện bé trai này vẻ mặt rất ôn nhu, ngón tay trắng nõn của hắn lướt qua đôi má trắng mịn của nàng. Trống ngực Cổ Lỗ Lỗ đập liên hồi, nghĩ đến trẻ con phải có bộ dáng tươi cười, nàng liền nhìn hắn cười không ngừng, trong lòng không ngừng la mắng tiểu tử này mới là yêu nghiệt, nhìn bộ dáng phát triển tốt như vậy, cơ hồ làm nàng có cảm giác muốn phạm tội.

“Cười ngây ngô cái gì hả, ta biết ngươi có thể nói chuyện, ngươi không cần tỏ ra sợ ta”. Bé trai cười ôn nhu, hơi thở nóng ấm quần quýt bên người Cổ Lỗ Lỗ.

Cổ Lỗ Lỗ thầm nghĩ nhất định nàng đang đồ mặt, nàng chính là không chịu nổi sức hấp dẫn của mỹ nam.

“Ngươi lớn lên chắc chắn rất đẹp trai cho xem”. Nàng thở dài, miệng chảy nước miếng.

Bé trai hơi nhướng mày, “Vì sao ngươi nhỏ như vậy mà đã biết trêu ghẹo người khác?”

“Là ngươi muốn ta nói vài câu cho ngươi nghe mà”. Cổ Lỗ Lỗ không cam lòng trả lời lại một cách mỉa mai.

Bé trai tỏ vẻ thích thú, ngồi xuống bên cạnh Cổ Lỗ Lỗ, một tay ôm lấy nàng. Dùng tay áo của mình che lấy thân thể nàng.

“Nói, rốt cuộc ngươi là yêu nghiệt phương nào tới?”

“Ta không phải yêu nghiệt, ta là tiên nữ trên trời, được phái đến để cứu ngươi, cho nên ta mới có thể nói chuyện”. Cổ Lỗ Lỗ nghiêm túc nói.

Nàng cảm thấy nếu nàng không điên thì bé trai này cũng điên rồi. Một hài tử mới sinh ra vài ngày cùng với một bé trai nhìn qua cũng đã 10 tuổi cùng trò chuyện vui vẻ tại phòng sưởi tối tăm này.

“Ồ! tiên nữ trên trời đều thích chảy nước miếng vậy ư?” Hắn dùng ngón tay làm như vô tình lau chùi nước miếng không ngừng chảy ra từ miệng nàng, biểu tình hơi tỏ vẻ ngạc nhiên.

“Chúng ta mỗi khi nhìn thấy người đẹp mới có thể chảy nước miếng như vậy, ngươi dù sao cũng đừng hiểu lầm”.

“Ha ha ha ha”. Bé trai bỗng nhiên cười lớn. Thật sự có ý nghĩa. Bé con, tuy rằng ta không biết chuyện xưa của ngươi, nhưng ta sẽ giúp ngươi, ngươi yên tâm, ngày mai ta sẽ lệnh cho thái phó đại nhân đem ngươi ra khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Cha Nàng Cố Gắng Hết Sức Để Chấp Nhận Nàng

Thấy đứa bé trai định bỏ đi, Lỗ Lỗ không cam lòng đưa đôi tay trắng nõn ra túm chặt lấy vạt áo của hắn.

“Sao phải đợi tới ngày mai? Ta không muốn ở lại đây nữa”. Vẻ mặt của Lỗ Lỗ hiện rõ vẻ khổ sở, nhưng nháy mắt đã lại tươi cười, “Hay là ngươi mang ta theo ngươi đi, như vậy ta sẽ không buồn chán nữa”.

Đứa bé trai suy nghĩ một lát, rồi đưa tay ôm Lỗ Lỗ vào lòng. “Được rồi, ở đây quả thực rất lạnh lẽo, ngươi cứ nằm trần như nhộng thế này cũng không ổn. Ta tên là Hiên Ngọc Mặc, ngươi tên là gì?”.

“Lỗ Lỗ”. [1]

“Lỗ Lỗ hả?”. Hiên Ngọc Mặc lặp lại lần nữa, “Bộ trên bầu trời tên của tiên nữ đều quái dị như thế sao?”.

Cổ Lỗ Lỗ tuy có chút hốt hoảng, nhưng chả muốn nói tiếp chủ đề này, khẽ ừ hự trong cổ họng, nằm trong lòng Hiên Ngọc Mặc nhẹ chìm vào giấc ngủ.

Hiên Ngọc Mặc ôm thân thể ấm nóng của nàng, thấy nàng ngủ rất thư thái, nhìn thân thể trần như nhộng của nàng, miệng khẽ nhếch lên lộ ra nụ cười lạnh lẽo.

Lúc Lỗ Lỗ tỉnh lại đã không thấy Hiên Ngọc Mặc đâu. Hay ho rồi đây, chả lẽ tiểu tử này nhân lúc nàng không chú ý đã đem nàng đi bán.

Nhưng gian nhà này thì Lỗ Lỗ biết, lúc nàng xuyên không tới đây đã thấy gian nhà này. Trong căn phòng có một đám người thần sắc đều hết sức nghiêm trọng, không khí yên lặng như tờ. Hình như họ muốn mở một cuộc họp để đối phó với yêu nghiệt trong truyền thuyết như nàng thì phải?

“Tướng công, mặc kệ đứa nhỏ đó từ đâu tới, nó chung quy vẫn là do thiếp sinh ra, thân thiết như chân với tay, thiếp thỉnh cầu tướng công hãy buông tha cho nó”.

Người mở miệng trước tiên là một phụ nữ đang nằm trên giường. Lỗ Lỗ cố hết sức xoay người nhìn... Ừa? gương mặt người phụ nữ này thật tiều tụy, chắc chắn là do vừa sinh con nên mới mệt mỏi như vậy. Người này chắc chắn là mẹ nàng rồi.

“Phu nhân, thái tử điện hạ cũng đã nói với ta, nó dù sao vẫn là con gái của ta, ta sao nỡ gây khó khăn cho nó”. Người đàn ông nói xong xoay người nhìn về phía Lỗ Lỗ, “trước tiên phải chọn một cái tên cho con gái của chúng ta”.

Không đợi bọn họ nói tiếp, Cỗ Lỗ Lỗ đã cười ngửa xung trận trước: “Không cần làm vậy, tên ta là Lỗ Lỗ”.

Mọi người đều vô cùng ngạc nhiên. Lỗ Lỗ phát hiện ra chiếc cằm của cha nàng đang co rúm lại, “được rồi, Lỗ Lỗ, vậy sau này tên người sẽ là Cỗ Lỗ Lỗ. Ta đã dặn dò người dưới không được tiết lộ chuyện liên quan đến người. Còn người vẫn chỉ là một đứa trẻ, hãy cư xử cho đúng mực một chút”.

Cỗ Lỗ Lỗ nghiêm túc gật đầu. “Ta muốn có núm vú cao su”.

Mọi người há hốc mồm ngạc nhiên, “Đó là vật gì vậy?” Cha nàng nhú mày hỏi.

“Quên đi, cái nơi này thứ gì cũng không có, ta tự mình nghĩ cách vậy”.

Nàng hiện tại vẫn chưa mọc răng, biết ăn cái gì đây? Nàng nghĩ mãi không ra, nên khóc òn òi lên. Nàng lẽ ra không nên bị rơi vào cái nơi này, cái gì cũng không có, đã thế lại bị biến thành một đứa trẻ, không thể tự mình làm chuyện gì hết, ông trời ơi, sao ông lại mang tới cho con cái phiền phức lớn thế này?

Trong lúc nàng đang đau lòng muốn chết thì Hiên Ngọc Mặc bỗng nhiên đi vào phòng, gương mặt hết sức hoà nhã và điềm đạm.

Chú giải:

1. Lỗ Lỗ: cái tên này có nghĩa là nói nhiều vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Ta Muốn Được Ôm

Cỗ Lỗ Lỗ vừa thấy Hiên Ngọc Mặc tiến vào, cất tiếng khóc lớn hơn nữa, thanh âm kia, nếu dùng từ đỉnh tai nhức óc để diễn tả cũng không sai. Cha nàng vừa định tiến lên ôm nàng đem ra ngoài, đã bị Hiên Ngọc Mặc vung tay lên ngăn lại.

Ừ! tốt lắm, Hiên Ngọc Mặc này nhất định một đại nhân vật, nếu không lão cha vốn ngoan cố của nàng như thế nào có thể ở trước mặt hắn chịu nghe lời như vậy.

Hiên Ngọc Mặc bước tới phía Cỗ Lỗ Lỗ, nhẹ nhàng ôm lấy nàng. Cỗ Lỗ Lỗ lập tức ngừng tiếng khóc, tự bản thân nàng cũng hiểu được phải thức thời, được nam tử đẹp trai ôm vào lòng thì không có việc gì phải bàn nữa.

“Thái phó đại nhân, ta mang Cỗ Lỗ Lỗ đi ra ngoài dạo chơi.”

Lão cha vội vàng nhường đường liền đáp, “Vâng, vâng, thái tử điện hạ.”

Một tiếng thái tử điện hạ này, đã làm cho Cỗ Lỗ Lỗ biết được thân phận thật sự của Hiên Ngọc Mặc, nguyên lai là thái tử a, nói cách khác, tương lai sẽ làm hoàng đế.

Hiên Ngọc Mặc bước vào phía trong đình nghỉ mát, vừa tính để đưa bé trong lòng ngực xuống, ngay lập tức đưa bé liền bật khóc. Cỗ Lỗ Lỗ cao giọng gào khóc, nàng muốn được ôm, nàng muốn được hôn, nàng không muốn ngồi trên ghế đá này, sẽ lạnh chết người.

Hiên Ngọc Mặc nhú má, thờ dãi “Bé con, người nghe ta ngồi một chút đi”.

“Tiểu Mặc Nhi, người ta không muốn rời khỏi vòng tay ôm ấp của người đâu”. Cỗ Lỗ Lỗ lời nói vừa thốt ra, chính mình cũng cảm thấy run rẩy. Quả thực là không biết xấu hổ đến cực điểm.

Hiên Mặc Ngọc nét mặt thoáng cau lại, “Tiểu Mặc Nhi? Bé con, người không thể gọi như vậy được”.

Cỗ Lỗ Lỗ mấp máy môi trả lời: “Ta mặc kệ, ta mặc kệ, ta thích gọi người là Tiểu Mặc, Tiểu Mặc Nhi, Tiểu Mặc Nhi”. Tò vè giận dữ, nàng vừa nói được hai tiếng liền kêu khóc.

Làm trẻ con có rất nhiều cái lợi, dựa vào thể mạnh có sẵn như một thứ vũ khí lợi hại, nàng nếu không biết tận dụng chẳng phải rất đáng tiếc sao?

Hiên Mặc Ngọc không có biện pháp nào phải ôm lấy nàng, đành sùng nịch gật gật đầu: “Được rồi, được rồi, Tiểu Mặc Nhi thì Tiểu Mặc Nhi, thật là không có biện pháp nào đối với người”.

“Tiểu Mặc Nhi, sao người lại gọi lão cha của ta là thái phó? Người nói câu gì mà lão cha của ta không dám làm khó dễ ta?”

Hiên Mặc Ngọc ôm Cỗ Lỗ Lỗ tìm một vị trí thoải mái ngồi xuống “Cha người là thái phó đương triều họ Cỗ tên Thánh Thông. Ta chỉ nói với hân là, trước đây có một truyền thuyết lưu lại rằng, trời giáng xuống một người thông minh, chính là tạo phúc cho bá tánh. Do đó, cha người cũng không còn lời nào để nói”.

“Lý do kiểu này rất hoang đường mà hân cũng tin ư?”

Hiên Mặc Ngọc bỗng nhiên không cười “Cỗ Lỗ Lỗ, truyền thuyết này là có thật, có tồn tại”.

Cỗ Lỗ Lỗ hai mắt khê động, cỗ nhân đứng là cỗ nhân, cái gì mà trời giáng một người có trí tuệ thông minh chứ, tám phần là gạt người, tư tưởng của người phong kiến thật mê tín. Bất quá, nàng sẽ huấn luyện tiểu Mặc nhi thật tốt, một nam tử tuấn tú như vậy, nếu cùng những người đó giống nhau ngu ngốc không chịu nổi thì thật đáng tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Ăn Vụng Đậu Hũ Mỹ Nam

Cỗ Lỗ Lỗ sau khi đến thế giới này hơn một tháng, rốt cuộc cũng cảm thấy cơ thể trẻ con này là một sự phiền toái, ví dụ như bản thân nàng không thể tự mình đi tìm tiểu về Mặc nhi, ngay cả ăn món gì cũng mất cả buổi bởi vì nàng chưa có răng nanh, ban ngày không thấy tiểu Mặc nhi khiến nàng rất nóng lòng.

“Nghe nói chuyện này chưa? Nghe nói thái tử điện hạ có sở thích yêu trẻ con, mỗi ngày cùng với trẻ con không biết là nói cái gì, bộ dáng rất vui vẻ, làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi”.

“Này nói cái gì vậy, thái tử điện hạ cũng chỉ là đứa bé 6 tuổi mà thôi, có lẽ một mình cảm thấy buồn chán mới lôi kéo trẻ con cùng nhau chơi đùa”.

“Cũng không phải vậy đâu, nhà ta cũng có đứa bé 6 tuổi, nhưng so sánh suy nghĩ lại không trưởng thành được như vậy”.

Wow, Cỗ Lỗ Lỗ bây giờ cũng biết Hiên Mặc Ngọc mới 6 tuổi, nhưng hình dáng xem như đã 10 tuổi. Thời điểm nàng xuyên qua đến đây cũng đã 26 tuổi, hiện tại nghĩ đến, nàng không phải là trâu già gặm cỏ non sao?

Thân thể đột nhiên bị nâng lên, Cỗ Lỗ Lỗ nhìn thấy sự thâm thúy trong ánh mắt Hiên Mặc Ngọc. Hân cười rộ lên để lộ 2 lúm đồng tiền rất đẹp, mũi thẳng, mắt sâu, vô cùng anh tuấn.

Cỗ Lỗ Lỗ hai tay nhỏ bé để trước ngực hân liền bắt đầu không an phận, tuy rằng cách vạt áo, nhưng vẫn có thể khẳng định ngực Hiên Mặc Ngọc rất rắn chắc, tuy rằng còn chưa trưởng thành hoàn toàn.

Cỗ Lỗ Lỗ cất giọng ê a, không ngừng hướng về phía mặt Hiên Mặc Ngọc cử động. Hiên Mặc Ngọc hiểu ý liền nâng nàng lên cùng đối mặt với mình.

“Bé con, lại muốn chơi đùa trò gì vậy?”

Cỗ Lỗ Lỗ nháy mắt, về mặt giả quyết. Ngay lúc Hiên Mặc Ngọc ánh mắt vừa rời khỏi người nàng, bờ môi hân đột nhiên bị người chạm vào, xoay người lại, Cỗ Lỗ Lỗ đã cắn bờ môi của hân.

Hân cười khanh khách, này bé con, rốt cuộc có hiểu chính mình đang làm trò gì hay không?

Hân dùng một chút lực kéo đầu của nàng ra, “bé con, người đừng làm chuyện phạm tội nha”.

“Tiểu Mặc Nhi, dù sao sớm muộn gì cũng phải làm chuyện này, làm sớm hay làm muộn thì có gì khác biệt?”

Hiên Ngọc Mặc hai mắt nhất thời mở to, hẳn thật sự không biết nên nói thế nào với bé con, nàng dường như chưa bao giờ hành động theo lý lẽ, chỉ là một đứa trẻ mà thôi, nhưng chết tiệt là tim hần cứ nhiên lại đập mạnh một chút.

Cổ Lỗ Lỗ hướng tới cổ Hiên Ngọc Mặc hung hăng cắn, nhưng nàng biết hần sẽ không đau bởi vì nàng không có răng nanh.

Sự ẩm ướt trên cổ làm cho Hiên Ngọc Mặc có một chút cảm xúc, hần vội ôm Cổ Lỗ Lỗ lại, người ngoài không biết nhất định cho là hần rất yêu mến nàng.

“Được rồi bé con, không cần náo loạn, ta mang người đến một nơi”.

Cổ Lỗ Lỗ dừng động tác lại một chút, ánh mắt sáng lên. “Nơi nào, có thể gây chuyện được không?”

Hiên Ngọc Mặc nóng nảy đánh vào đỉnh đầu Cổ Lỗ Lỗ một cái, bé con này, càng ngày càng hung hăng cần quấy.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Mông Bị Đau

Hiên Ngọc Mặc đem Cổ Lỗ Lỗ đi chơi thực ra cũng không phải đến nơi nào xa lạ lắm, chính là phía sau hoa viên của phủ thái phó. Thật lòng Cổ Lỗ Lỗ không thích nơi này lắm, hoa viên rất xinh đẹp nhưng nàng chỉ thích những nơi đơn giản, trong đầu bỗng nhiên lóe lên một ý nghĩ, nàng ôm lấy cổ Hiên Ngọc Mặc.

Hiên Ngọc Mặc vừa tức giận vừa buồn cười, cúi đầu nhìn kẻ đang quấy rối trong lòng ngực mình, “lần này bé con lại muốn làm gì nữa đây?”

“Tiểu Mặc nhi, người không phải là thái tử sao, thái tử hần nên ở trong cung a, người vì cái gì lại đến ở phủ thái phó?” Cổ Lỗ Lỗ nháy mắt tỏ vẻ tò mò hỏi.

Hiên Ngọc Mặc chậm nhẹ mũi nàng nói “Tiểu nha đầu thật nhiều chuyện, thái phó đại nhân là thầy của ta, ta đương nhiên phải đi theo người, huống chi trong cung cũng không phải là nơi thật tốt để học tập”.

“Sur phụ?” Cổ Lỗ Lỗ hô to, “lão nhân kia cũng là thầy của người? Ta thật nhìn không ra học vấn của hần làm sao đạt đến trình độ uyên thâm được”.

“Bé con, thái phó đại nhân tốt xấu gì cũng là cha của người, người nên tôn trọng người mới đúng”.

Cổ Lỗ Lỗ không cam lòng khi bị cật ngang, nàng không phải không tôn kính Cổ Thánh Thông, thật sự là ấn tượng tốt đối với hần đã không còn, bởi vì ngay lúc nàng mới ra đời chính hần đã cho đem nàng bỏ vào buồng sưởi tối tăm kia.

Hiên Ngọc Mặc đem Cổ Lỗ Lỗ đặt vào ghế đá, Cổ Lỗ Lỗ bởi vì còn nhỏ, thân mình ngồi thẳng chưa được, chỉ có thể chống bốn vó lên trời. Bình thường trẻ con giai đoạn này hần là đang bị bỏ tập nói, tuy rằng nàng từ hiện đại xuyên không đến, tình trạng này cũng có thể thông cảm, nhưng mà đối với người khác nhìn thấy cảnh này thật đáng buồn cười.

“Tiểu Mặc Nhi, ta không thể nhìn thấy người”. Cổ Lỗ Lỗ lớn tiếng kêu. Đã không nhìn thấy được hần, nàng ở nơi này để làm gì.

“Bé con, người im lặng một chút được không, ta muốn luyện kiếm”.

Luyện kiếm? Làm thế nào mà nàng lại quên người cổ đại dường như còn có thể luyện võ công đánh kiếm, với lại còn có khinh công, có dịp mở mang tầm mắt nàng làm sao có thể bỏ qua được, nghĩ vậy, thân thể nàng không ngừng vận động muốn đứng lên, ngo ngoáy muốn nhìn phong thái Hiên Ngọc Mặc luyện kiếm ra sao.

Chính là...aaa...aa Tiếng kêu đau đớn vang vọng khắp hoa viên yên tĩnh, Cổ Lỗ Lỗ rớt xuống mặt đất, thực may mắn là mông chạm đất trước. Một trận đau đớn từ cái mông nhỏ của nàng truyền đến, nàng oa oa khóc lên.

Hiên Ngọc Mặc có chút bất đắc dĩ lắc đầu, một tay cời tã lót trên người nàng cẩn thận xem xét. Cổ Lỗ Lỗ vừa định nói nam nữ thụ thụ bất thân, lại phát hiện bọn họ làm sao gọi là nam nữ, rõ ràng là một bé trai còn chưa trưởng thành cùng một nữ nhân mê sắc xuyên qua còn nằm trong tã lót mà thôi.

“Bé con này thật không biết an phận, hiện tại không sao, xương cốt mềm như vậy chỉ sợ dễ gãy”. Hiên Ngọc Mặc lời nói mang theo chỉ trích, bất quá hần thực lo lắng cho nàng. Cổ Lỗ Lỗ nhìn thấy gương mặt tuần tú kia vì lo mông của nàng bị gãy xương mà vội vã đứng lên, trong lòng vô cùng sung sướng.

Chương 8: Ta Đến Dạy Người Chơi Xấu Là Như Thế Nào

Xương đùi của Cô Lỗ Lỗ bị chấn thương, nhưng may mắn là thái y trong cung cho biết không quá nghiêm trọng, dưỡng thương nửa năm sẽ hồi phục.

Mẫu thân Mộc thị của nàng trong mắt tràn ngập đau xót yêu thương, ôm Cô Lỗ Lỗ vào người “Con gái của ta vì sao lại mang mệnh khổ, nhỏ như vậy đã bị thương”

“Còn không phải vì nó bướng bỉnh quá mức mới gây ra chuyện?” Cô Thánh Thông ở bên cạnh nghiêm mặt, thái độ nóng nảy.

Cô Lỗ Lỗ đang bị đau đến nghiêng răng, bị Cô Thánh Thông la hét như vậy, trong lòng càng thêm tức giận, lập tức liền khóc rống lên cho hấn xem.

Vẫn là Hiền Ngọc Mặc đứng cạnh bên không chịu nổi, hấn không muốn thấy nàng khóc, mỗi khi nàng khóc khiến lòng hấn rất khó chịu. Bé con này, tuy rằng không biết từ đâu tới, nhưng từ lần gặp đầu tiên ở buồng sưởi tối tăm kia, nhìn thấy ánh mắt nàng trong treo pha lẫn nét cổ quái làm cho ấn tượng tốt của hấn đối với nàng nảy sinh.

Hấn bước lên vuốt nhẹ mũi nàng, “bé con người không ngoan a, mỗi lần tức giận liền khóc nhè, cứ như thế mãi nước mắt của người chẳng phải sẽ mất giá sao?” Thật kỳ lạ, hấn vừa nói xong Cô Lỗ Lỗ đã từ trong lòng của Mộc Thị chuyển sang người Hiền Ngọc Mặc, nàng thậm chí không biết tiểu Mặc nhân đã làm vậy vào lúc nào.

Cô Lỗ Lỗ mở to đôi mắt đỏ hồng nhìn chăm chăm Hiền Ngọc Mặc, bắt chước hấn dỗ dành, nàng lại tiếp tục khóc. Thấy vậy, Mộc thị lo lắng đem con gái từ trong tay Hiền Ngọc Mặc ôm vào lòng.

Không ngờ Cô Thánh Thông nhanh tay lẹ mắt, kéo Mộc thị đi ra ngoài. “Phu nhân không cần lo lắng, Cô Lỗ Lỗ luôn nghe lời thái tử điện hạ, mọi việc sẽ ổn thôi”.

Thanh âm càng lúc càng xa, trong phòng an tĩnh chỉ còn lại hai người.

Thấy Cô Lỗ Lỗ có ý không muốn nín khóc, Hiền Ngọc Mặc liền nghiêm nét mặt.

“Bé con, không thể chơi xấu như vậy, nếu không sớm dạy dỗ sẽ tạo thành thói quen xấu mất”.

Cô Lỗ Lỗ lập tức ngừng la khóc, nhếch môi cười ngồi dậy. “Tiểu Mặc nhi, ta đến dạy người một cuộc như thế nào mới được gọi là chơi xấu”.

Trong đầu Hiền Ngọc Mặc linh cảm có điều không tốt, bản năng phòng bị của hấn nổi lên, con người tối đen nhìn chăm chăm Cô Lỗ Lỗ, nha đầu kia suy nghĩ thật không giống người thường, không biết lần này nàng lại muốn làm gì.

Đang hết sức suy nghĩ, cái miệng nhỏ nhắn của Cô Lỗ Lỗ đã hướng tới cô Hiền Ngọc Mặc cắn một cái. Thân mình Hiền Ngọc Mặc khẽ rung lên.

“Bé con, đừng như vậy”. Hấn muốn đem nàng đẩy ra xa một chút, nhưng Cô Lỗ Lỗ dùng hai tay nhỏ bé nắm chặt vạt áo trước ngực hấn, biểu lộ quyết tâm có đánh chết nàng cũng không buông tay.

Trong chốc lát, vùng da cổ trắng nõn của Hiền Ngọc Mặc đã đỏ hồng, Cô Lỗ Lỗ hài lòng nhìn kiệt tác của mình, tay nhỏ bé vừa đặt lên đầu vai hấn, cái miệng nhỏ nhắn tùy tiện hôn môi hấn.

Hương vị bạc hà lạnh lạnh, ăn thật ngon.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trầm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thất Thố

Hiền Ngọc Mặc không có cách nào khác đành để Cô Lỗ Lỗ mặc sức chơi đùa, miễn cưỡng mang vẻ mặt cười khổ tùy ý nàng đùa giỡn trên người mình. Hấn thừa nhận hầu như chưa từng có ai dám làm thế trên người hấn, Cô Lỗ Lỗ là người thứ nhất, có thể cũng là người sau cùng. Rốt cuộc, nàng cũng mệt mỏi, ở trong ngực hấn nặng nề đi vào giấc ngủ.

Hiên Ngọc Mặc cẩn thận đem nạng đặt trên giường, vì sợ nạng đau, tận tâm xoay thân mình nạng để tránh vết thương. Bé con này thật sự rất quái tính, hần tới cùng vẫn không biết nên đối xử với nạng như thế nào.

Bắt quá hần nhớ rõ trước đây phụ hoàng có kể cho nghe một truyền thuyết. Đó là Thiên Khải triều của bọn họ có một truyền thuyết cổ xưa. Truyền thuyết về ngày đầu lập quốc, đã từng có một vị hoàng đế và hoàng hậu tuyệt đẹp rất yêu thương nhau, nhưng bởi vì bên ngoài quá nhiều, hoàng hậu xinh đẹp cuối cùng ôm hận mà chết, chết không nhắm mắt. Sau khi hoàng hậu xinh đẹp mất, thân xác của nàng cũng biến mất khỏi nhân gian. Người đời sau liền lưu lại một truyền thuyết, nếu có một ngày, một hài nhi ra đời có thể nói chuyện, đó chính là hoàng hậu xinh đẹp hiện thế, ông trời sẽ ban cho nữ hài nhi đó trí tuệ, chắc chắn tạo phúc cho Thiên Khải triều.

Vì vậy Hiên Ngọc Mặc lần đầu tiên biết Cổ Lỗ Lỗ có thể nói sau khi sanh lập tức hần nghĩ ngay đến truyền thuyết xưa. Từ triều đại đầu tiên đến nay cũng đã hơn 50 năm, đây là lần đầu tiên có một nữ hài nhi vừa sanh ra đã có thể nói chuyện.

Cổ Lỗ Lỗ ngủ rất không an, khi trời tối nạng khê trở mình từ trong giấc ngủ mơ tỉnh lại, phát hiện trên giường chỉ có một mình, không thấy bóng dáng tiểu Mặc nhi.

Nạng mở miệng kêu lên “tiểu Mặc nhi?”.

Không người đáp lại, tiếp tục gọi, vẫn không ai trả lời. Tiểu Mặc nhi rút cuộc đã chạy đi nơi đâu a. Nạng không vừa lòng cái miệng nhỏ nhắn của mình. Trên miệng còn rất đau, nạng lại không thể cử động, quan trọng nhất là nạng thật sự không nhìn được...

Một thân ảnh bỗng nhiên che phủ phía trên thân hình nhỏ nhắn của nạng, Cổ Lỗ Lỗ tròn tròn mắt nhìn lên, vội vàng ngượng ngừng nhìn xuống.

Hiên Ngọc Mặc khoe miệng khê giết, bé con này có chút kỳ lạ, nạng vừa ngẩng đầu lên lại cúi đầu xuống? Đáng vẻ như đã làm sai chuyện gì?

Hần một phen ôm lấy nạng, tự mình cõi giầy lên giường nằm. Cổ Lỗ Lỗ gương mặt đỏ bừng, không dám nhìn vào mắt Hiên Ngọc Mặc. Làm sao bây giờ? Nạng phải nói như thế nào với hần? Quả thực rất xấu hổ. Nhưng mà Hiên Ngọc Mặc, chẳng lẽ một chút cũng không cảm giác được chuyện gì sao?

“Tiểu Lỗ Lỗ, người như vậy thật kỳ quái, làm sao vậy?”

Cổ Lỗ Lỗ trộm liếc mắt nhìn hần, rất ngượng ngừng nói “cái kia... tiểu Mặc nhi... ta nhất thời không nhìn được... nhanh đem đến đây...”

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Cổ Lỗ Lỗ Bước Đầu Trưởng Thành

Thiên Khải năm nhất, đầu xuân, bầu trời kinh thành ngập nắng.

“Tiểu thư, người ngàn vạn lần đừng chạy loạn, người chạy loạn rồi đi lạc lão gia sẽ đánh chết ta”. Nha hoàn vội vã hô to đuổi theo một bé gái.

Trên phố người qua đường đều tự động tránh ra, tiết mục này hầu như mỗi ngày đều gặp, có người biết chuyện liền la lớn “Cổ gia tiểu thư chạy mau, nha hoàn của người chỉ cách vài bước nữa”.

Cổ Lỗ Lỗ ra sức chạy trốn phía trước, nha hoàn đuổi theo sau chính là nha hoàn thân cận trước đây của mẫu thân nạng tên Hạ Hương. Từ sau khi nạng lớn lên một chút, cha nạng không cho phép nạng mỗi ngày tiếp xúc với Hiên Ngọc Mặc. Nạng rất tức giận. Ba ngày ba đêm bỏ ăn, kết quả cuối cùng vẫn phải đầu hàng bản thân mình. Nạng cúi đầu thua lão cha.

“A cha ơi, ta không đi tìm tiểu Mặc nhi, người cho ta đồ ăn ta thích đi”.

Đó là thời điểm Cổ Lỗ Lỗ 6 tuổi, bắt đầu lúc nạng cùng lão cha đấu trí so đũa khí.

“Ta đã nói nhiều lần, phải gọi là thái tử điện hạ, thái tử điện hạ, người gọi lung tung gì đó hả... còn ra cái thể thống gì nữa?” Cổ Thánh Thông mỗi lần đều bị nạng chọc tức đến chết đi sống lại, còn nữa rõ ràng là nạng dùng cách tuyệt thực để kháng nghị quyết định của hần ‘tách nạng và thái tử điện hạ’, như thế nào lại chuyển thành hần đường đường là thái phó đại nhân lại có ý bỏ đói con gái của mình?

“A cha, ta đói bụng, nếu ta thật sự chết đói, thái tử điện hạ sẽ không bỏ qua cho người”. Nạng vẫn không ngừng mở miệng xin khoan dung.

Cổ Thánh Thông đầu hàng, ai kêu hần sinh ra nữ nhi như vậy. Chỉ cần có dịp, nạng lại giờ trò đùa giỡn với hần, hết lần này đến lần khác một chút đối pháp hần đều không thể đối với nữ nhi này.

Hạ Hương nghiêng người về trước bắt lấy Cổ Lỗ Lỗ.

“Ai ui!” Cổ Lỗ Lỗ la to một tiếng, lần nào Hạ Hương cũng chỉ biết dùng cách thức này, vốn dĩ hôm nay nạng nhất định có thể chạy ra chợ chơi nhiều một

chút, chính là lúc này suy nghĩ quá nhiều, nên bị bắt được.

“Tiểu thư, người hãy cùng nô tỳ trở về, nếu người không trở về, lão gia đánh gãy chân ta”. Hạ Hương đáng thương nhìn chằm chằm Cổ Lỗ Lỗ nói, trên tay không ngừng tăng lực lôi kéo Cổ Lỗ Lỗ.

“Ngươi lần nào cũng nói vậy, lão gia có đánh ngươi lần nào chưa?” Cổ Lỗ Lỗ mở to hai mắt ngây thơ nhìn Hạ Hương. Hạ Hương nhất thời ấp úng không trả lời được, nhưng vẫn không chịu buông tay.

Cổ Lỗ Lỗ nhìn sắc trời, dường như cũng sắp tối. Tính thời gian, tiểu Mặc nhi học bài cũng đã xong, lập tức mặc kệ tay Hạ Hương hướng đường cũ quay về. Mỗi lần nào động như vậy, nàng mệt mỏi, người khác cũng mệt. Nhưng mà ai làm cho nàng luôn phải ở nhà buồn chán, chính là tiểu Mặc nhi hiện giờ đã là nam tử trưởng thành, suốt ngày không luyện công thì cũng đọc sách, làm nàng buồn bức muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Ôm Nhau Cùng Ngủ

Thời điểm Cổ Lỗ Lỗ trở lại phủ thái phó, Hiên Mặc Ngọc vẫn còn đang cảm cúm gặm sách một cách say mê, nàng nhìn quanh một chút, dường như không có người. Lén lút lút, rón ra rón rén, bò đến sau lưng hắn, sau đó đột nhiên phi thân (nhánh như tên bắn) lao vào trong lòng hắn.

Hiên Mặc Ngọc dở khóc dở cười, hắn vỗ lưng Cổ Lỗ Lỗ nói: “Ngươi cũng đã mười hai tuổi, sao vẫn còn giống đứa trẻ như vậy?”

Cổ Lỗ Lỗ le lưỡi: “Người ta vốn vẫn là hài tử mà”.

Hiên Mặc Ngọc thả sách trong tay xuống, ôm Cổ Lỗ Lỗ ra khỏi gian phòng. Mấy ngày nay nàng buồn bã mãi, Thái Phó đại nhân nhần tâm, không cho nàng đi theo hắn nữa, khi đó hắn nhìn thấy nàng đôi mắt to đáng thương long lanh nước, trong lòng mặc dù có chút đau nhói, nhưng cuối cùng là nhịn xuống. Nhà đầu kia từ nhỏ đã có tính làm bậy, bộ dáng không sợ trời không sợ đất, cũng nên làm cho nàng chịu đau khổ một chút.

“Tiểu Mặc nhi, cả ngày ngươi không đọc sách cũng là viết chữ, người đừng như vậy nữa được không? Ngươi thỉnh thoảng cũng nên quan tâm tới ta một chút chứ, tâm hồn ta vốn yếu ớt lắm đó. Nhưng ngươi đừng cho là ta không rời xa được ngươi nhé, mỗi người đều có lòng tự tôn và sự kiêu ngạo, ta cũng kiêu ngạo không kém ngươi đâu, cho nên ngươi hân là nên tới lấy lòng ta trước.” Cổ Lỗ Lỗ ôm cổ của hân nghiêm mặt nói. Về mặt của nàng hết sức thân tình, nhưng trong mắt Hiên Mặc Ngọc lại có chút tức cười.

Hắn không lưu tình chút nào xì một tiếng bật cười, vốn là nụ cười ưu nhã giờ phút này cũng có chút điên điên. Cổ Lỗ Lỗ nhủ mày nhìn hân. “Có cái gì buồn cười chứ, bôn cô nương đang nói chuyện với ngươi thực đứng đắn đây này, ngươi nghiêm túc một chút cho ta.”

Hiên Mặc Ngọc một chương vỗ vỗ trán Cổ Lỗ Lỗ. “Ta nói nha đầu, trong cái đầu nhỏ này rốt cuộc suy nghĩ cái gì?”

Suy nghĩ xem phải chinh phục ngươi như thế nào? cho ngươi quỳ gối dưới gấu váy quả lựu của ta.

Trong lòng Cổ Lỗ Lỗ lầu bầu vài câu, cuối cùng vẫn không dám nói ra. Tuy rằng bây giờ nhìn lên tựa hồ là Hiên Mặc Ngọc so với nàng lớn hơn sáu tuổi, nhưng trên thực tế hân là nàng so với hân nhiều hơn hai mươi năm ăn gạo.

Cổ Lỗ Lỗ bỗng nhiên lại đùa giỡn bắt chước đạo lý, nàng chiếm cứ lồng ngực Hiên Mặc Ngọc, đem mặt giấu ở trong lòng ngực của hân. “Ta mệt mỏi ta muốn đi ngủ.”

Hiên Mặc Ngọc lông mày nhíu lên. Ngủ? Nha đầu kia cũng có lúc mệt mỏi? Hân tuyệt đối không tin đâu.

“Hảo, ta đưa ngươi trở về.”

Cổ Lỗ Lỗ chột ngắc đầu lên, thấy trong mắt hân có nét cười xấu xa. Hảo tiểu tử, lại dám đùa bỡn nàng. Nàng nghiêng răng nghiêng lợi kêu lên: “Ta không trở về chỗ ta nữa, ta muốn ở lại Từ Vãn các của ngươi.” Suy nghĩ một chút lại bổ sung: “So với việc ta ôm ngươi thì ngươi cũng được ôm lại ta vậy, cho nên ngươi hãy ngoan ngoãn ôm ta, chúng ta cùng nhau ngủ”.

“Ngươi đây là đang làm khó ta hả?” Hiên Mặc Ngọc cười lớn

“Ta mặc kệ mặc kệ, ngươi muốn ôm ta ngủ, ta cũng vậy muốn ôm ngươi ngủ.”

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ta Chuẩn Bị Xong Rồi

Hiên Ngọc Mặc quả nhiên đầu không lại Cỗ Lỗ Lỗ, có đôi khi hắn nghĩ rằng, nha đầu này có phải do lão thiên phái tới tra tấn hắn hay không? nàng giống như là một loại khắc tinh của hắn, luôn khiến hắn thấy ỳ ỳ khuất, mỗi khi nàng rót nước mắt hắn lại chịu không nổi, buộc lòng phải ngoan ngoãn đầu hàng. Chẳng hạn như hiện tại, hắn buồn cười nhìn Cỗ Lỗ Lỗ giống y con bạch tuộc, chảy nước miếng vào trong lòng ngực hắn, bộ dạng khi ngủ giống như đang phiên não chuyện gì đó, không giống cô bé chút nào.

Nhưng chỉ cần tỉnh lại, nàng sẽ bắt đầu tìm hắn đùa chơi, làm cho hắn không còn chìm đắm trong sách. Không biết là cố ý hay vô tình, Cỗ Lỗ Lỗ tựa hồ không thích hắn mỗi ngày đều cắm đầu vào sách vở, trong lòng hắn biết nàng thầm oán hận đã quên mất nàng, cho nên nhiều khi cũng không so đo cùng nàng.

“Nha đầu, với bộ dạng này của ngươi, ngày sau ta đi rồi một mình ngươi phải làm sao bây giờ?” Hắn vỗ về cái trán của nàng nhẹ nhàng nói.

Trong lúc ngủ mơ Cỗ Lỗ Lỗ khẽ run lên, sao lại thế này, tự nhiên nàng cảm thấy bất an đến kỳ lạ. Bất quá mặc kệ, hôm nay chạy một ngày đã mệt rồi, nàng tranh thủ thời gian ngủ dưỡng sức đủ tinh thần trước, ngày mai lại bị Hạ Hưong – tên tay sai luôn dùng thủ đoạn hèn hạ lôi nàng trở về.

Thời điểm nửa đêm, trực giác mách bảo cho Hiên Ngọc Mặc biết trên cổ hắn có vật gì đó đang ngo ngoe, lông mày của hắn vừa mới phản xạ có điều kiện hướng cổ mình sờ soạng, lại đụng phải một cái gì đó mềm nhũn. Cái gì mềm mại như vậy nhỉ, là cái gì nhỉ? Lại cẩn thận sờ sờ, hắn lập tức tỉnh táo lại. Cái gì đó mềm mại chính là khuôn mặt tròn tròn của Cỗ Lỗ Lỗ. Giờ phút này nàng nhoài người hướng lòng ngực của hắn, dùng sức mút lấy cổ của hắn.

Trời ơi ! Hiên Ngọc Mặc vuốt ve trán của mình, hắn không biết đã nói với nàng qua bao nhiêu lần rồi, không thể tùy tiện dùng miệng chạm vào hắn, lần nào nàng cũng bỏ ngoài tai lời hắn nói, sau đó không đến một khắc đồng hồ sau lại tiếp tục lưu lại nước miếng trên mặt cũng như trên cổ hắn.

Cũng không biết từ lúc nào đã thành thói quen, tiểu nha đầu kỳ quái này luôn cho mình là đúng, hơn nữa vẫn cho như vậy chưa đủ gần gũi. Xem ra, cho nàng bài học là điều cần thiết.

Hiên Ngọc Mặc ôm Cỗ Lỗ Lỗ, sau đó xoay người một cái đem nàng đặt ở dưới người mình. Hai tròng mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng ở trên mặt nàng đánh giá qua. Hắn nghĩ đến nữ tử mười hai tuổi, đại khái đều nên biết chút chuyện nam nữ thụ thụ bất thân rồi, nhưng Cỗ Lỗ Lỗ đâu có sự giác ngộ như vậy, giờ phút này trên mặt nàng căn bản không có sợ hãi cùng chần chừ ngượng ngùng, ngược lại, nhìn qua giống như là... đang mong đợi?

Hắn điên rồi, không phải hắn điên rồi chính là đầu óc nha đầu bị cháy hỏng rồi.

“Lỗ Lỗ à Lỗ Lỗ, sau này không được lên tấn công ta như vậy nữa, nếu không một khi ta tức giận lên sẽ không để ý tới ngươi nha”. Hiên Ngọc Mặc nói hết lời, đang muốn rời khỏi nàng, nàng nhanh nhẹn trở tay ôm lấy cổ của hắn. Cười tủm tỉm nhìn hắn nói: “Tiểu Mặc nhi, ta cũng đã chuẩn bị xong, làm sao ngươi liền làm ngay đi?”

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Nảo Đẩu Hủ

“Tiểu Mặc nhi, ta cũng đã chuẩn bị xong, làm sao ngươi liền làm ngay đi?”

Về mặt Cỗ Lỗ Lỗ nhìn qua thực vô tội, ánh mắt kia giống như có hơi thất vọng, nhưng những lời nàng nói lại làm cho Hiên Ngọc Mặc thiếu chút nữa miệng sùi bọt mép. Cô bé này đến tốt cùng là nghĩ cái quái gì thế này, vì sao không giống với nữ tử mà hắn từng gặp qua một chút nào. Những nữ tử khác ở tuổi này, đều nên có chút ngượng ngùng mới phải, nhưng Cỗ Lỗ Lỗ, cứ nhiên so với nam tử còn phóng khoáng hơn.

Hiên Ngọc Mặc nhắm mắt lại, không thể tiếp tục suy nghĩ lung tung nữa, xem ra vẫn là Thái Phó đại nhân nghĩ chu đáo, dù sao cũng đã mười hai tuổi rồi, lại cùng hắn ngủ chung một chỗ, nếu việc này truyền ra ngoài chẳng phải là tổn hại danh tiết nữ nhi rồi sao? Hiên Ngọc Mặc lại liếc mắt một cái, nhìn Cỗ Lỗ Lỗ cười khò, tuy rằng, nàng có lẽ một chút cũng không để ý.

“Nha đầu, ngày mai ngươi quay về phòng ngủ của mình đi, ta và ngươi nay đều đã trưởng thành, lại ngủ chung như vậy, sẽ bị người ta nhìn vào chê cười.” Hiên Ngọc Mặc tận lực dùng ngữ khí dịu dàng nói, Cỗ Lỗ Lỗ mặc dù tùy tiện, nhưng có đôi khi tâm tư rất tinh tế, nếu lời nói có lý, sẽ không đi nào loạn gây chuyện nữa.

“Chê cười?” Cỗ Lỗ Lỗ tròng mắt xoay tròn, đang nhớ lại ở thời hiện đại nàng xem một bộ phim truyền hình lời kịch kinh điển bên trong không biết tên là gì, vì thế reo lên: “Ai dám nhìn ta chê cười ta sẽ nhìn lại hắn và cười vào mặt hắn.”

Hiên Ngọc Mặc một hồi kinh ngạc. Nha đầu kia tư tưởng quả nhiên không giống với thường nhân, chẳng lẽ nàng thật sự là hoàng hậu Khuyên Thành chuyển thế? Đột nhiên nhìn lại bộ dạng lưu manh này, trông cũng có chút hiền lành tốt bụng.

Hắn có chút xấu hổ ho một tiếng, tiểu nha đầu nếu nghe không hiểu, vậy hắn vẫn nên tiến hành dạy dỗ một chút.

“Ta nói là, ngươi nay đã trưởng thành, lại ngủ ở chỗ này của ta, đối với thanh danh của ngươi sau này cũng không tiện.”

“Thanh danh? Cái đó có đáng giá tiền không? Ta với ngươi ngủ cùng nhau ai dám nói gì, bản thân ngươi là thái tử, nếu ai nói gì ngươi thì ngươi hãy giết hắn chu di cửu tộc là xong.” Cổ Lỗ Lỗ bộ dáng vẫn như cũ chính là cười híp mắt.

“Lỗ Lỗ, ngươi quả thật là nghe không hiểu ý của ta, hay là đang giả vờ ngây ngốc?”

Cổ Lỗ Lỗ nhú nhú mày, “Ta thực nghe không hiểu, ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?”

Hiên Mặc Ngọc hít sâu một hơi “Ý ta là, ta và ngươi hiện tại nam nữ hữu biệt, sau này nên chú ý một chút mới tốt.”

Hắn lo lắng nhìn Cổ Lỗ Lỗ, sợ tiểu nha đầu này sẽ nghĩ ra lý do lộn xộn gì nữa, hắn thừa nhận nếu nàng còn nói gì nữa, hắn cũng không còn lý do phản kháng, nhất định tắc trách rồi bỏ qua cho nàng. Cổ Lỗ Lỗ im lặng nhắm mắt, miệng chu ra, khuôn mặt nhỏ nhắn nín thở tới đỏ ửng, chờ mãi không thấy gì, cuối cùng khó khăn nghẹn ngào thốt ra mấy chữ: “Hiên Mặc Ngọc, não ngươi làm bằng đậu hũ.” Nói xong liền bò xuống giường rồi tông cửa xông ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Chơi Trò Mất Tích

Não đậu hũ? Hiên Mặc Ngọc suy nghĩ thật lâu rốt cục gật đầu khẳng định, đậu hũ căn bản chính là không có đầu óc, nha đầu Cổ Lỗ Lỗ kia tại sao nói hắn là não đậu hũ nhỉ?

Hắn có chút bận tâm nhìn cánh cửa mở rộng, hắn có nên đuổi theo nàng hay không? Nếu đuổi theo nàng, hắn có thể khẳng định đến cuối cùng hắn lại đầu hàng. Nếu không đuổi theo, nửa đêm canh ba này vạn nhất xảy ra chuyện gì thì sao?

Ở trong lòng tự cân nhắc hồi lâu, Hiên Mặc Ngọc vẫn quyết định trước tiên hãy nhìn xuống, đuổi theo hướng cửa đi ra ngoài. Nha đầu kia không tuân theo quy củ gì hết, để nàng chịu khổ một chút cũng là tốt cho nàng, về sau không dám gây chuyện nữa, huống chi phủ Thái Phó này thủ vệ dày đặc, tuyệt đối không phát sinh chuyện gì xấu được. Đầu hắn tựa vào góc giường, vô ý thức nâng tay vuốt ve cổ mình, cảm xúc mềm mại vừa mới trôi qua vẫn chưa biến mất.

Hắn không phải không thừa nhận, hắn đối với hành vi của Cổ Lỗ Lỗ, trong tiềm thức kỳ thật cũng không ngăn cấm.

Cổ Lỗ Lỗ chạy đi một đoạn, lại quay đầu nhìn về phía sau một chút. Ở trong lòng nhìn không được thâm oán hận, tiểu tử Mặc nhi, cư nhiên không có đuổi theo, yên tâm để mặc nàng một mình chạy ra ngoài. Nàng thất bại liền dừng bước ngồi dưới đất, ô ô, chính là bị kịch thể giới, cha luôn nghiêm khắc, mẫu thân yếu đuối không dám nói, ngay cả người duy nhất từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tiểu Mặc nhi cũng không cùng nàng chơi đùa, điều này làm cho nàng không cách nào chịu nổi a.

Hừ! Cổ Lỗ Lỗ bỗng nhiên đứng lên, hai tay chống nạnh, rất giống một bà nội trợ. Nàng cũng không tin bọn họ đều nhẫn tâm như vậy, nàng nhất định phải làm ra một chuyện kinh thiên động địa. Đó chính là, chơi trò mất tích!

Gọi hắn, hắn không thèm đuổi theo ra ngoài, cũng không cùng nàng chơi đùa, lại dám chọc tức nàng như vậy, nàng sẽ khiến cho hắn hối hận.

Cổ Lỗ Lỗ sau khi nghĩ thông suốt, lúc này mới ngậm nga hát tiểu khúc, chạy về phía căn phòng tối đen. Địa hình Tử Vân các này nàng rất thông thạo. Bởi vì, chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, có ai nghĩ được rằng người mất tích lại ở gần ngay trước mặt đâu. Cổ Lỗ Lỗ sờ lên cằm âm thầm tự khen mình tài trí thông minh.

Nhưng chỉ chốc lát, mặt liền sụp xuống, nhưng như vậy thì nàng không thể ôm tiểu Mặc nhi, gặm tiểu Mặc nhi sao? nàng cũng không xác định được bản thân mình có thể chịu được hay không.

Đêm, một mảnh tối đen phủ kín mọi nơi. Ngẫu nhiên có tiếng quạ kêu vang vọng giữa không trung, Cổ Lỗ Lỗ ở phía sau Tử Vân các, trong căn phòng chứa củi bé nhỏ cố gắng tìm vị trí thoải mái, ôm hai tay ngủ tiếp. Mặc dù có chút lạnh lẽo, nhưng nàng tin tưởng là mưa gió qua đi cầu vồng sẽ rực sáng, nàng quyết định rồi, Tiểu Mặc Nhi sẽ phải luôn phục tùng theo ý nàng.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hối Hận

Ngày hôm sau, Hiền Ngọc Mặc lo lắng Cổ Lỗ Lỗ xảy ra chuyện. Sau khi Cổ Lỗ Lỗ từ phòng hán bỏ ra ngoài, hán không hề chớp mắt, từ trước đến giờ nha đầu kia luôn khiến người khác phải lo lắng, sự việc lần này cũng vậy. Vì thế, sáng sớm hán trốn thái phó chạy đến phòng Cổ Lỗ Lỗ, rút cuộc chỉ gặp được nha hoàn còn chưa tỉnh ngủ tỏ vẻ ngạc nhiên nhìn hán hỏi: “thái tử điện hạ, tiểu tỷ tỷ đâu?”

Lời vừa thốt ra, hoàn toàn làm tâm Hiền Ngọc Mặc rối loạn, hán khẩn trương nhìn thật lâu vào bên trong, làm nha hoàn kia chỉ biết tròn tròn mắt nhìn. Thái tử hôm nay làm sao vậy, sáng sớm lại chạy đến nơi này làm gì thế nhỉ? hết nhìn đông lại nhìn tây cái gì cũng không nói?

“Thái tử điện hạ, nô tỳ có thể giúp gì cho người?”

Hiền Ngọc Mặc suy nghĩ một chút, thái phó đại nhân thời gian gần đây đối với Cổ Lỗ Lỗ có điểm không vừa lòng, hán dĩ nhiên không thể nói là Cổ Lỗ Lỗ biến mất, nếu không chờ khi nàng trở về sẽ không tránh được tội, vì thế liền thay đổi thái độ.

“Ta chỉ là đến xem tiểu thư nhà người nói sáng nay sẽ trở về nơi này, ta không cho phép, kết quả là nàng trốn đâu mất, chờ tiểu thư trở lại người cho nàng hay là ta đến tìm, bảo nàng đến gặp ta ngay”.

Trong mắt nha hoàn tràn đầy ngưỡng mộ, kinh ngạc gật đầu. Mấy năm nay, thái tử điện hạ ngày càng anh tuấn, không chỉ đáng người cao lớn, còn thêm vẻ mặt anh tuấn, làm chết mê biết bao thiếu nữ trong phủ. Hiền Ngọc Mặc suốt ngày đứng ngồi không yên, đến mức lúc luyện kiếm lần đầu tiên phạm sai lầm, làm bị thương chính mình. Trên lòng bàn tay một vết thương kéo dài, máu tươi chảy ra. Hán cũng không còn lòng dạ nào luyện kiếm, cả trái tim đều hướng về phía tiểu nha đầu kia. Bé con này đúng là kẻ quỷ rối, đêm qua hán là tức giận nên mới chạy mất tâm hồn như vậy. Chẳng lẽ nàng không biết mọi người sẽ vì nàng lo lắng sao.

“Thái tử điện hạ hôm nay dường như có tâm sự, lúc đang đọc sách cũng tỏ vẻ vô cùng lo lắng?”

Tiếng bước chân phía sau đến càng gần, xuất hiện trước mặt Hiền Ngọc Mặc. Hiền Ngọc Mặc liền bình tĩnh, giấu bàn tay bị thương vào trong tay áo rộng.

“Thái phó đại nhân lo lắng quá, chẳng qua là suy nghĩ chút sự việc thôi”.

Cổ Thánh Thông cũng không truy hỏi nữa, ngược nhìn xung quanh, phát hiện có chút khác ngày thường. “Hôm nay, nha đầu kia không thấy quán quýt lấy người, thật sự là chuyện lạ”.

Hiền Ngọc Mặc âm thầm cười, “Lỗ Lỗ đã lớn, cũng đã hiểu chuyện”.

Cổ Thánh Thông cười khanh khách. Hiểu chuyện? Hai chữ này làm sao có thể dùng cho con gái của hán? Hán không dám trông mong nàng có thể biết chuyện, chỉ cần bớt gây chuyện phiền phức cho hán là may mắn rồi. Có điều hiện tại chuyện này không phải muốn là được. Cổ Thánh Thông thở dài, xoa người nhìn Hiền Ngọc Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Quỷ

Thái tử điện hạ tính khi nào hồi cung?

Cổ Thánh Thông nhìn chằm chằm Hiền Ngọc Mặc hỏi. Hiền Ngọc Mặc ánh mắt sâu xa trong nháy mắt trở nên âm trầm.

Nửa tháng trước phụ hoàng đã bí mật hạ chỉ bắt hán lập tức hồi cung. Nhưng mà hán đã tìm cách kéo dài đến hôm nay, nếu không vì thái phó là tâm phúc của phụ hoàng, người trong cung sớm đã bao quanh phủ thái phó.

Chẳng qua là Hiền Ngọc Mặc không hiểu tại sao trong lòng cứ lo lắng thấp thỏm. Từ lúc 6 tuổi đến ở phủ thái phó, hán luôn một mực mong chờ đến ngày phụ hoàng triệu hồi cung, nhưng mà vào lúc này lòng hán lại không muốn nữa.

Trong đầu hiện ra nét mặt tươi cười chân thành và bộ dáng ương ngạnh của Cổ Lỗ Lỗ, còn có đêm hôm qua bùng binh tuyên bố ai dám chê cười nàng nàng liền đem hán biến thành chê cười. Nữ hài tử này thật không giống người thường, nàng còn nhỏ như vậy nhưng giống như hiểu biết rất nhiều. Mười hai năm sống chung sớm tối, nàng dường như đã trở thành sinh mệnh của hán.

Nếu ngày nào đó ra đi, không biết hán có thích ứng được hay không?

Hiên Ngọc Mặc dần lòng, quay đầu nhìn về nơi khác.

“Đợi mấy ngày nữa, ta chưa chuẩn bị tốt”.

Cổ Thánh Thông cũng không thúc giục, đứng dậy vỗ vỗ vai hắn. “Như vậy, ngày mai ta sẽ xin hoàng thượng thư thả thêm vài ngày, nhưng ngươi nhất định phải quay về hoàng cung, đây là sứ mệnh cũng là trách nhiệm của ngươi, ngươi hiểu điều này chứ?”

Hiên Ngọc Mặc gật đầu, hiển nhiên hiểu rõ. Làm sao mà không hiểu được, thái tử điện hạ, bốn chữ này cũng đã đủ phiền toái, đặt trên vai hắn, có đôi lúc làm hắn cơ hồ không thở nổi.

Chờ Cổ Thánh Thông đi xa, người hầu trong phủ khúm núm đến bên Hiên Ngọc Mặc nhưng lại nói năng lộn xộn không đầu không đuôi, nói đến nửa ngày cũng không rõ chuyện.

Hiên Ngọc Mặc nhíu mày nhìn hắn “Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?”

Người hầu kia sắc mặt tái nhợt, nhìn kỹ giống như đang bị chuyện gì đó nghiêm trọng kích động không ngừng. Đầu tóc hắn có phần hỗn loạn, đáng vẻ sợ hãi.

“Không cần nóng vội, từ từ nói, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Hỏi rồi, lại nói tiếp “có phải tiểu thư xảy ra chuyện gì không?”

Hắn vừa hỏi, trong lòng cũng chưa biết chuyện gì, nhưng nhìn bộ dáng hoảng sợ của người hầu, lòng bàn tay cảm thấy hơi đau nhói.

Gia đình kia bối rối lắc đầu, không phải tiểu thư xảy ra chuyện mà là... mà là... “hắn tựa hồ có chút nói không được, người run lấy bầy”.

“Mà là cái gì?”

“Mà là... Phía sau phòng chứa củi dường như... dường như có ma quỷ lộng hành”.

“Ma quỷ lộng hành?” Hiên Ngọc Mặc nhướng mi, lời nói xằng bậy như vậy làm sao tin được? Hắn phẩy tay áo muốn bỏ đi, nhưng người hầu ôm cổ hắn.

“Thái tử điện hạ là sự thật, nơi u ám đó bỗng có tiếng ca hát, vô cùng làm người ta sợ hãi, còn có rất nhiều người nghe được...”

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Trêu Đùa Một Chút Vì Không Vui

Còn có rất nhiều người nghe được âm thanh này...

Hiên Ngọc Mặc hơi bức mình, đang là ban ngày làm sao có quỷ? Hơn nữa quỷ thần là chuyện hoang đường, từ trước đến giờ Hiên Ngọc Mặc vẫn không tin, vì thế đối với lời nói của gia đình này lại càng không muốn nghe.

“Ngươi dẫn đường trước, nếu bị đặt, ta lấy đầu ngươi”.

“Nô tài nào dám lừa gạt Thái tử điện hạ”. Người hầu run run nói. Dẫn Hiên Ngọc Mặc đi về phía phòng chứa củi.

Phía sau phòng chứa củi Hiên Ngọc Mặc chưa từng đến, hắn ở Vân Từ Các có hơn 10 năm, nhưng cũng chỉ đến phòng ngủ và thư phòng, những nơi khác hắn đều không quan tâm. Đây là lần đầu tiên đến hậu viện, bỗng nhiên có một luồng gió lạnh quét qua mặt, trong không gian yên tĩnh có một mùi khét, không khí vắng vẻ đến kỳ lạ.

Quả nhiên, khi đến gần, trong không gian tĩnh lặng hắn nghe được âm thanh ca hát. Chẳng qua là... Hắn bỗng nhiên nhíu mày lại, âm thanh này mặc dù đã cố ý hạ thấp giọng, nhưng lại nghe rất quen tai?

“Ta yêu ngươi, yêu ngươi, tựa như con chuột yêu gạo”.

Cứ nghĩ là quỷ thần nào đang gào khóc.

Hiên Ngọc Mặc hiện lên nét tươi cười trên mặt. Chắc chắn là nàng đang ở phía sau phòng chứa củi. Người hầu nhìn gương mặt tươi cười của Hiên Ngọc Mặc với vẻ khó hiểu, đang tỏ vẻ bàng hoàng, Hiên Ngọc Mặc đã quay đầu nhìn về phía hắn ra lệnh.

“Ta đi vào xem sao, ngươi dẫn mọi người về trước”. Hắn chỉ vào những người đi theo đang tỏ vẻ mặt sợ hãi.

Người hầu được lệnh tỏ vẻ vui mừng, không dám hỏi nhiều, cùng những người khác rút lui.

Mọi người về hết, Hiền Ngọc Mặc mới hướng về phía căn phòng bước vào. Tiểu nha đầu hại hấn lo lắng một ngày một đêm, hóa ra là trốn ở phòng chứa củi. Không biết là nàng đã đến đây vào lúc nào? Đêm qua bỏ đi liền chạy đến nơi này, đêm khuya nàng một chút cũng không sợ sao?

Tiếng hát lại tiếp tục vang lên, nhưng Hiền Ngọc Mặc khó có thể chấp nhận được những từ ngữ thô tục này. Nha đầu kia làm sao có thể học được những từ ngữ lung tung như vậy, tình yêu a, tuổi còn nhỏ như vậy mà đã có tư tưởng không đứng đắn.

Bên trong, Cỗ Lỗ Lỗ vừa nghe phía ngoài có tiếng động, qua khe hở ở giữa nhìn thấy Hiền Ngọc Mặc ở bên ngoài. Nàng lên cười hắc hắc không ngừng, quả nhiên là đã dụ được hấn tìm đến. Tiểu Mặc nhi của nàng vẫn rất thông minh, có thể nhận ra giọng của nàng. Vì thưởng cho sự thông minh này, nàng quyết định phải dọa hấn một trận.

Nhưng Cỗ Lỗ Lỗ còn chưa kịp hành động, của phòng chứa củi đã bị Hiền Ngọc Mặc đá văng ra. Cỗ Lỗ Lỗ không kịp phản ứng, chỉ biết trừng mắt nhìn Hiền Ngọc Mặc cười xấu xa đang đứng trước cửa. Mọi tính toán đều mất hết, trời a, vì sao hấn lần nào cũng đoán chính xác suy tính của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: 5 Nguyên Tắc Chung Sống Hòa Bình

Cỗ Lỗ Lỗ không cam lòng, nàng rõ ràng không cam lòng, đó chỉ là may mắn thôi. Vì sao lần nào Hiền Ngọc Mặc cũng tìm được nàng, nàng hận. Quay đầu, ra về tức giận. Dù sao thời gian qua, nàng cũng đều bắt chấp đạo lý như vậy, cũng không khác gì lúc này đây.

Hiền Ngọc Mặc buồn cười nhìn dáng vẻ kìm nén tức giận nghẹn lời của Cỗ Lỗ Lỗ, liền nhớ lại trước đây, mỗi lần nàng tức giận mình đều bỏ chạy, hơn nữa lại lớn tiếng rêu rao sẽ không gặp hấn. Nhưng lần nào cũng không quá một canh giờ liền tìm đến hấn chịu thua.

Bất quá, luôn mềm mết nói nguoi chạy theo năn nỉ xin ta tha thứ đấy nhé!

Hiền Ngọc Mặc cũng không so đo với nàng, luôn đồng ý lời nàng. Hấn rất cưng chiều nàng, xem nàng như muối muối của mình nên rất yêu chiều. Bởi vì, Cỗ Lỗ Lỗ không thật sự hạnh phúc, nhưng bản tính nàng hồn nhiên vô tư, nên cũng không để ý.

“Bé con, nếu nguoi không xuất hiện, ta thật không biết nên làm thế nào giấu cha nguoi”. Hiền Ngọc Mặc hai tay khoanh trước ngực, con nguoi đen như mực chăm chú nhìn Cỗ Lỗ Lỗ.

Quả nhiên, nàng sắp trưởng thành, các đường nét trên mặt xinh đẹp đã dần hoàn thiện, làn da cũng trắng nõn.

“Hừ, nguoi không phải ước gì ta biến mất sao? tránh càng xa nguoi càng tốt sao? điều này không phải nguoi mong đợi lắm sao? bây giờ nguoi ở đây giả làm nguoi tốt à?” Cỗ Lỗ Lỗ đáp lời một cách mỉa mai.

Hiền Ngọc Mặc thật sự dở khóc dở cười, hôm qua hấn bắt quá chỉ nói 2 câu, nàng liền lý giải thành hy vọng nàng tránh càng xa hấn càng tốt? Bé con này có suy nghĩ rất phóng đại?

“Lỗ Lỗ, Lỗ Lỗ. Nguoi làm sao có thể đem ý tứ của ta xuyên tạc sai lệch như vậy, trong đầu của nguoi rốt cuộc là suy nghĩ đến mức nào?”

Cỗ Lỗ Lỗ nhớ đến ngày hôm qua rõ ràng bị Hiền Ngọc Mặc đuổi khỏi giường, trong lòng bỗng tức giận, nếu không vì do hấn lớn lên quá đẹp làm cho nàng nhìn không được muốn chọc ghẹo, nàng sẽ không rảnh cùng hấn ở một chỗ đâu. Cỗ Lỗ Lỗ đứng lên đi đến trước mặt Hiền Ngọc Mặc, nàng nhận ra mình chỉ cao đến ngực hấn. Rõ ràng chỉ hơn nàng 6 tuổi thôi, vì sao lại cao lớn như vậy?

“Tiểu Mặc nhi, để tránh nguoi về sau sẽ đối xử với ta như vậy, chúng ta quy định tạm thời 5 điều, đặt tên là 5 nguyên tắc chung sống hòa bình đi”.

Hiền Ngọc Mặc nhăn mày, đáng vẻ chăm chú lắng nghe.

Cỗ Lỗ Lỗ thấy hấn không phản đối, lập tức nghiêm chỉnh nói: “Thứ nhất, lúc nào ta muốn cần nguoi, nguoi cũng không được trốn”. Nàng lên nhìn Hiền Ngọc Mặc, thấy sắc mặt hấn không thay đổi, liền nói tiếp: “Thứ hai, từ nay về sau nguoi không được ở trước mặt ta nói nhảm. Thứ ba, không được nói không cần ta. Thứ tư, vào lúc nửa đêm phải ngoan ngoãn không được chống cự khi ta mê hoặc. Thứ năm, cũng là điều cuối cùng, cũng là quan trọng nhất, về sau nguoi không cần luôn mang dáng vẻ thông minh như vậy, thỉnh thoảng giả ngu một chút tốt hơn”.

Cỗ Lỗ Lỗ lòng tràn đầy hy vọng nhìn Hiền Ngọc Mặc, Hiền Ngọc Mặc có chút đắm chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Đói Bụng

Cổ Lỗ Lỗ nhìn về mặt Hiên Ngọc Mặc cười như không cười, trong lòng càng bất an. Hắn cười chuyện gì nhỉ? nàng cảm thấy như hắn đã nhìn ra mưu kế của mình, có lẽ hàng ngày nàng thường bày mưu với hắn, cho nên giờ đây mới dễ bị hắn phát hiện ra.

Suy nghĩ trong chớp mắt trở nên mơ hồ, rối loạn, nói không nên lời.

Một lúc sau, Hiên Ngọc Mặc nở nụ cười, gỡ vài sợi tóc rối trước trán Cổ Lỗ Lỗ.

“Bé con, người khẳng định đây là 5 nguyên tắc chung sống hòa bình, mà không phải 5 điều ngang ngược ức hiếp ta?”

Cổ Lỗ Lỗ không cần suy nghĩ gât gât đầu, chỉ cần làm được 5 điều kia, chúng ta sẽ chung sống hòa bình với nhau.

Hiên Ngọc Mặc cố nín cười, đúng vậy, quả thật có thể cùng chung sống hòa bình, chẳng qua chấp nhận những điều kiện kia hắn phải chịu để nàng ức hiếp mình. Thôi, cung chiều nàng một lúc đi, sau này dù muốn, chỉ sợ có lòng nhưng không làm được.

“Để nghĩ ra những điều này chắc người đã tốn không ít công sức nhỉ?”

Cổ Lỗ Lỗ gât gât đầu, rất có trách nhiệm nói: “Đúng vậy, ngày hôm qua cả đêm ta không ngủ, hơn nửa nguyên ngày hôm nay đều suy nghĩ đến việc này, 5 nguyên tắc này nhìn qua thấy bình thường, nhưng để nghĩ ra được nó thì rất mệt đầu”.

Vừa dứt lời, bụng nàng liền phát ra tiếng kêu.

Hiên Ngọc Mặc thu tay, tỏ vẻ đang xem kịch vui. Cổ Lỗ Lỗ xấu hổ nhìn hắn cười ngọt ngào “tiểu Mặc nhi, ta đói bụng”. Nàng làm ra vẻ đáng thương nhìn hắn.

Bên trong chòi nghỉ mát Từ Vân Các, Hiên Ngọc Mặc nhìn Cổ Lỗ Lỗ hùng hổ nhai thức ăn, vẻ mặt đành cam chịu. Chẳng qua mới mười mấy canh giờ thôi, nàng đã chịu không được? Bộ dáng ăn uống như thế này, không thể nào nhìn ra được biểu hiện của tiểu thư khuê các? Nếu để người ngoài nhìn thấy, bảo đảm không thể tin đây là tiểu thư của phủ thái phó.

Cổ Lỗ Lỗ cảm nhận được ánh mắt đăm chiêu của người đối diện không ngừng nhìn mình, mặt không đỏ, tim không run thán nhiên đem chân gà cuối cùng giải quyết, sau đó ngẩng đầu nhìn lại Hiên Ngọc Mặc.

“Tiểu Mặc nhi, đáng về ta khi ăn cơm trông rất có sức hấp dẫn đúng không?” Nàng trừng mắt nhìn hắn hỏi.

Hiên Ngọc Mặc khoe miệng hơi run, “Rất quyến rũ, có thể so sánh với ăn mỳ trong miếu thành tây đồ nát kia”.

“Phốc” một miếng da gà không kịp nuốt văng ra ngoài, Cổ Lỗ Lỗ vừa lau miệng mình vừa cẩn thận nhìn Hiên Ngọc Mặc.

Chơi đùa cùng nhau đã lâu nàng hiểu rõ tiểu Mặc nhi là người ưa thích sạch sẽ, bây giờ nàng lại ăn uống khiếm nhã như vậy. Nhưng điều bất ngờ đã xảy ra, Hiên Ngọc Mặc không có chút tức giận, nhẹ nhàng lau mặt cho nàng, gương mặt cười cười.

Cổ Lỗ Lỗ không ngừng chớp mắt, nàng không nhìn lầm chứ? Lúc này Tiểu Mặc nhi rõ ràng đang cười?

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Hắn Phải Về Cung

Cổ Lỗ Lỗ trong lòng cảm thấy không yên, Hiên Ngọc Mặc tuy bình thường luôn bị nàng làm cho ủy khuất nhưng nàng hiểu được bên trong hắn không phải là người dễ chọc. Đã là Thái tử, ngày sau sẽ là Hoàng Thượng, đương nhiên biểu hiện sẽ có một chút kiên quyết và phong độ của một vị đại tướng. Bây giờ, Hiên Ngọc Mặc bộ dáng như vậy, giống như có một trận gió lạnh đang thổi qua, khiến cho nàng nghĩ muốn đào một cái hố nhảy xuống để trốn.

“Tiểu Mặc nhi, người đừng dùng ánh mắt yêu mị như vậy nhìn ta được không, ta thấy lạnh run”. Cổ Lỗ Lỗ lấp bắp nói xong, trong lòng bỗng nảy lên cảm giác bất an.

“Cổ Lỗ Lỗ, ta thấy nàng hiện giờ, mỗi ngày đều được sống khoảng thời gian vui vẻ tùy ý, nếu ngày nào đó ta không còn bên cạnh, nàng vẫn phải sống vui vẻ như bây giờ nhé”. Hiên Ngọc Mặc khẽ cười nói.

Trong lòng ngực của Cổ Lỗ Lỗ nảy lên một cảm giác khó chịu, không còn bên cạnh ư? Đây là ý gì? Hắn muốn đi đâu? Rồi xa nhà ư? Nàng vừa định hỏi

cho rõ mọi thắc mắc, đã bị nước bọt của chính miệng mình làm sặc.

Tuy chỉ sặc nước nhưng làm nàng khó chịu đến chết đi sống lại, hơi thở trở nên gấp gáp. Nàng khụ khụ không ngừng, Hiền Ngọc Mặc ngồi đối diện cũng đứng lên bước đến bên cạnh vuốt lưng cho nàng. Đây, lão thiên gia chết tiệt, tại thời điểm quan trọng mà lại để nàng bị sặc, khó trách có không ít người chết vì sặc, dù cho đang khỏe mạnh cũng bị chết vì ngạt.

Sau một lúc ổn định, Cổ Lỗ Lỗ không cam lòng nắm chặt tay áo Hiền Ngọc Mặc, nước bọt trong miệng vẫn còn chảy, bàn tay gầy gao nắm chặt góc áo không buông, sợ khi buông tay hắn sẽ biến mất.

“Người vừa mới nói, nếu một ngày người đi mất, là ý gì?” Cổ Lỗ Lỗ vất vả mới mở miệng được liền gấp gáp hỏi.

Hiền Ngọc Mặc sau khi nghe Cổ Lỗ Lỗ hỏi sững sờ rất lâu, hắn không nghĩ đến nha đầu kia ho nhiều như vậy, nhìn qua đáng vẻ dường như có chuyện rất gấp muốn nói, cũng không nghĩ đến là vì muốn hỏi hắn chuyện này.

Hắn buồn cười, vuốt mũi nàng. Cổ Lỗ Lỗ không bỏ qua, ôm cổ hắn. Nàng không cần biết tiểu Mặc nhi ở đâu, nàng vẫn muốn cả đời bên cạnh hắn không xa rời.

Không đợi Hiền Ngọc Mặc trả lời, Cổ Lỗ Lỗ vừa khịt mũi vừa la lên: “Ta mặc kệ, Tiểu Mặc nhi, ta không muốn xa người, ta sẽ không vì từ nhỏ bị xem là tai họa mà rời người, người phải luôn ở bên cạnh ta”.

Bé con này, không quan tâm đến bộ dạng của mình như thế nào, khóc đến chết đi sống lại.

Hắn thở dài, “Cổ Lỗ Lỗ, trong cung dù sao cũng là nhà của ta, sau này ta cũng ở nơi đó kế thừa ngôi vị, ta không thể ở đây cả đời được”.

Cổ Lỗ Lỗ vừa nghe, tay càng nắm chặt. “Mặc kệ, ta không muốn xa người, nếu người rời đi, ta chết cho người xem”.

Bé con kia, thân nhiên dám dùng cái chết uy hiếp hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Ta Đi Theo Người

Hiền Ngọc Mặc không còn cách nào khác, hắn hiểu hiện giờ tâm trạng Cổ Lỗ Lỗ rất không ổn định. Bé con này luôn luôn ăn nói ngang ngược, bản tính tùy tiện, cũng không biết khi nào có thể sửa chữa được. Hắn ôn nhu vuốt tóc nàng, quên đi, tạm thời trấn an nàng trước, nếu không thật sự xảy ra chuyện gì, đến lúc đó sợ rằng có hối hận cũng không còn kịp.

“Bé con, việc này vẫn còn chưa xác định, chúng ta đâu có xa nhau đâu, người đừng khóc nhè nữa, sao mà tính tình vẫn trẻ con như lúc nhỏ mỗi khi không vui liền khóc toáng lên như vậy?” Hắn định đưa tay lau nước mắt của nàng, lại bị nàng né tránh.

“Đều không phải do người chọc ta khóc sao, người biết ta khóc vì ai mà ... Oa Oa ... người rất bại hoại, viên trân châu giá trị như vậy mà người không biết quý trọng, sau khi người hồi cung, nhất định sẽ có 3 vợ 4 nàng hầu, hậu cung 3000 phi tử, làm sao còn nhớ đến một kẻ khờ như ta a... Oa Oa”.

Nàng càng nghĩ càng đau buồn, không biết sau khi chết lại xuyên không, xuyên qua chưa phải chịu khổ vì dù sao cũng có một mỹ nam lớn lên cùng nàng, ông trời xem như không bạc đãi nàng. Nhưng tại sao mỹ nam này lại nói phải về cung chứ? Hoàng cung là nơi nào nhỉ? xung quanh nhà vua sẽ được bảo vệ rất nghiêm ngặt, sau này nàng muốn nhìn thấy hắn thì biết làm sao bây giờ? Mà tiểu Mặc nhi, nhìn qua là biết giống y một người không bạc bẽo không có một chút lưu luyến nào. Thật làm nàng khổ sở đến chết mất.

Hiền Ngọc Mặc không chịu được Cổ Lỗ Lỗ khóc và gây náo loạn như vậy nữa, hắn đành lòng gượng tay đầu hàng. Hắn trước kia từng nghĩ Cổ Lỗ Lỗ có thể là khắc tinh của hắn, giờ đây có thể khẳng định, Cổ Lỗ Lỗ chính là khắc tinh của hắn, bởi vì hắn thật sự không chịu được nước mắt của nàng.

“Ngoan, ngoan nào, đừng khóc âm ỉ, cha người mà nhìn thấy sẽ nghĩ người lại gây chuyện nữa đó, ta hứa với người, nếu hồi cung khi rảnh ta sẽ thường đến thăm người”.

Tiếng khóc lập tức ngừng, Hiền Ngọc Mặc cứ tưởng những lời hắn nói đã có tác dụng, không ngờ sau đó ánh mắt Cổ Lỗ Lỗ trở nên giảo hoạt, nước mắt còn vương trên mặt, thân nhiên cười gian xảo.

“Tiểu Mặc nhi, ta biết có biện pháp có thể giúp chúng ta không phải xa nhau”.

“Biện pháp gì?” Hiền Ngọc Mặc cất tiếng hỏi nàng.

“Thì ta và người cùng hồi cung là được”. Cổ Lỗ Lỗ vui vẻ tuyên bố, giống như nàng đã suy nghĩ từ lâu lắm rồi, trên mặt lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Bản thân nàng cũng không ngừng bồi phục sự thông minh của mình, hấn không thể ở lại nàng sẽ đi theo, có gì phải buồn, sau khi vào cung nàng vẫn có thể ôm hấn như trước đây.

Nàng đang nghĩ ngợi kế hoạch lớn của mình, Hiên Ngọc Mặc mở lời như một chậu nước lạnh đổ ào vào mặt nàng.

“Không được, ta không cho ngươi vào cung”.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chiến Tranh Bắt Đầu

“Không được, ta không cho ngươi vào cung được”

Khi nói những lời này, nét mặt Hiên Ngọc Mặc vô cùng lãnh đạm. Đây là lần đầu tiên Cổ Lỗ Lỗ nhìn thấy hấn nghiêm túc như vậy, vì vậy nàng nhất thời giật mình, không khí trở nên trầm lắng. Nhưng Cổ Lỗ Lỗ đâu phải là người chịu ngồi yên, chỉ chốc lát liền tức giận kêu lên.

“Vi sao không đồng ý hả? bảo ngươi ở lại ngươi không ở, ta đi theo thì ngươi không cho, vậy ngươi nói ra phương pháp tốt hơn xem nào?”. Nàng tức giận la to, làm cho người hầu đi ngang đều phải nhìn qua. Cổ Lỗ Lỗ vừa mới bắt đầu, đã thấy có người xem kịch vui, lập tức hung dữ quát to: “Nhìn cái gì vậy, nơi đây không phải gánh xiếc, không có nhiều tên hề cho các ngươi xem đâu”.

Những người hầu sắc mặt trắng bệch vì sợ, nhanh như chớp biến mất khỏi khu vực quanh đình nghỉ mát.

Hiên Ngọc Mặc đau đầu, xoa xoa thái dương. Bé con này dường như cố ý không hiểu rõ hoàn cảnh, hấn từ trước đến giờ chưa bao giờ nghĩ muốn cho nàng tiến cung. Hoàng cung là nơi như thế nào hấn là người hiểu rõ nhất. Hoàng cung chính là nơi ăn tươi nuốt sống người, nhất là hậu cung, nữ tử nơi đó vĩnh viễn chỉ có tranh giành lẫn nhau.

Trước đây, phụ hoàng vì sợ hấn ở trong cung gặp chuyện bất trắc, nên mới đem hấn giao cho Cổ Thánh Thông. Nếu hấn vẫn còn ở lại trong cung, chỉ sợ 10 năm trước đã mất mạng.

Mà Hiên Ngọc Mặc hiểu tình cảm của Cổ Lỗ Lỗ đối với mình không đơn thuần là tình huynh muội. Nhưng bất luận là tình cảm gì, hấn cũng không muốn trong ánh mắt trong suốt kia bị nhiễm bẩn. Thiếu nữ tốt đẹp như vậy, tuyệt đối không nên bị nhốt trong hoàng cung sống một cuộc đời mất tự do, hưởng hồ dựa vào tính tình Cổ Lỗ Lỗ tuyệt đối không thể mang nàng vào cung. Đến lúc đó, chỉ sợ không quá 3 ngày nàng sẽ kêu là đòi xuất cung đi chơi. Hơn nữa hấn cũng không mong nàng trở thành mục tiêu của các phi tần chốn hậu cung.

“Cổ Lỗ Lỗ, nàng hiện tại còn nhỏ, rất nhiều chuyện chưa hiểu được, hoàng cung không phải là nơi ở tốt, nàng tin tưởng ta, có thời gian rảnh ta sẽ đến phủ Thái phó thăm nàng, nàng đừng lo lắng”.

Cổ Lỗ Lỗ không tin lời nói dối của hấn. Lão nương đây dù sao so với ngươi cũng đã sống hơn 20 năm, có chuyện gì mà lão nương không hiểu? Cổ Lỗ Lỗ trong lòng cố nén giận, không muốn tiếp tục nói chuyện với Hiên Ngọc Mặc. Nàng biết hấn đã bắt đầu chán ghét nàng, nếu không sẽ không cố ý bỏ rơi nàng như vậy.

“Tiểu Mặc nhi, ngươi rất tàn nhẫn, ta sẽ không bao giờ quan tâm ngươi nữa”. Nàng cắn răng khóc to. Từ trên ghế nhảy xuống, nhanh như chớp chạy khỏi Tử Văn Các.

Hiên Ngọc Mặc không ngừng thở dài, lúc này đây tuyệt đối không thể thỏa hiệp với nàng. Chuyển hồi cung lần này bất luận như thế nào hấn cũng không thể đồng ý dắt nàng theo, dù là vì nàng hay vì hấn. Ngay chính bản thân hấn cũng không biết hồi cung lần này có bao nhiêu kiếp nạn đang chờ mình, nếu giữ nàng bên cạnh sẽ làm sự cảnh giác của hấn bị phân tán. Rất nguy hiểm, hấn không muốn mạo hiểm như vậy cũng không thể mạo hiểm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Một Khóc, Hai Náo Loạn, Ba Treo Cổ

Lần này để tránh Cổ Lỗ Lỗ lại làm chuyện cực đoan, Hiên Ngọc Mặc vội đến thư phòng tìm Cổ Thánh Thông kể lại mọi chuyện vừa xảy ra.

Cổ Thánh Thông vô cùng phiền não, tuy rằng đến bây giờ hấn đối với Lỗ Lỗ yêu thương không nhiều, nhưng dù sao cũng là con ruột của mình, nên trong lòng thật khó nghĩ.

Huống hồ, hần nhìn thấy thái tử đối với Cổ Lỗ Lỗ vô cùng tốt.

“Thái tử điện hạ an tâm đi, chuyện của Cổ Lỗ Lỗ cứ giao cho ta, người nên tập trung suy nghĩ sau khi hồi cung cần phải làm việc gì, trong cung hiện giờ rất không yên ổn. Hoàng Thượng sức khỏe dần dần yếu, ta thật sự là sợ... sợ a...”

Hiên Ngọc Mặc mỉm cười “Thái phó đại nhân tận trung vì nước, ta thật sự cảm kích. Thái phó đại nhân an tâm, phụ hoàng thân thể vẫn khỏe mạnh, không có việc gì đâu”.

“Hy vọng là như thế”.

Nói chuyện vừa xong, Hiên Ngọc Mặc rời khỏi thư phòng Cổ Thánh Thông. Thư phòng của Cổ Thánh Thông rất gần nơi ở của Cổ Lỗ Lỗ, hần bắt chợt muốn gấp nâng một lát, không biết nâng đã trở về chưa, nếu chưa về, thì đang ở nơi nào? Hần thực lòng lo lắng cho nàng, chẳng lẽ hần thật sự yêu thương nàng rồi sao?

Không thể thỏa hiệp với nàng, Hiên Ngọc Mặc đột nhiên lắc đầu. Hần không được mềm lòng, tuyệt đối không thể. Hiện tại vì tốt cho Cổ Lỗ Lỗ, dù hiện tại nàng không hiểu chuyện, nhưng sau này sẽ hiểu được ý tốt của hần.

Đang suy nghĩ, bắt chợt từ phía phòng Cổ Lỗ Lỗ truyền ra tiếng nha hoàn đang la to.

“Tiểu thư người muốn làm gì, người đừng nghĩ quẩn nhé, có chuyện gì hãy nói với nô tỳ, nô tỳ nghĩ biện pháp giúp người”.

Tiếng kêu của nha hoàn khiến Hiên Ngọc Mặc không khỏi nhú mảy, nha đầu kia lại đang diễn trò gì, hần bước nhanh về nơi có âm thanh truyền đến. Hần biết Cổ Lỗ Lỗ từ trước đến nay luôn không an phận.

Quả nhiên, vừa đến gần, Cổ Lỗ Lỗ ánh mắt xúc động nhìn Hiên Ngọc Mặc, nàng hét to: “Người, nha đầu chết tiết kia ngăn cản ta làm gì, dù sao từ nhỏ cha đã không thương ta, mẹ cũng không thương, nay người đó lại không cần ta, ta sống còn có nghĩa gì, ta sống không bằng chết”.

Hiên Ngọc Mặc biết Cổ Lỗ Lỗ nhìn thấy mình, có thể nàng cũng đang diễn kịch cho hần xem. Nhưng mà hần không thể mềm lòng, một chút cũng không thể.

Cổ Lỗ Lỗ cầm kéo trong tay hướng về phía nha hoàn, la to: “Không được lại gần, bằng không ta chết cho các người xem, kéo không được, ta sẽ treo cổ”.

Đám nha hoàn không ai dám đến gần, Cổ Lỗ Lỗ trong lòng không ngừng náo loạn, tiểu Mặc nhi chết tiết kia, ở phía sau lại không chịu bước vào nói vài câu khuyên giải sao, chẳng lẽ thật sự đã tuyệt tình? Tiếp đó, Cổ Lỗ Lỗ thấy Hiên Ngọc Mặc thái độ như không quan tâm, lạnh nhạt bước qua cửa phòng của nàng, một chữ một câu cũng không buồn nói

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Khoảng Thời Gian Khổ Sở

Thái độ Hiên Ngọc Mặc như vậy làm Cổ Lỗ Lỗ rất giận, chỉ cần nói vài lời thôi, vì sao hần một chút cũng không quan tâm thân nhiên bước đi như vậy chứ, rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra, nàng thật sự đã sầu não đến chết. Nếu sớm biết được, nàng sẽ không dùng đến chiêu này, hại nàng đa tay bị kéo cắt đứt, không ngờ tuyệt chiêu một khóa – hai náo loạn – ba treo cổ vậy mà cũng vô dụng ở thời này, nhưng Cổ Lỗ Lỗ từ trước đến nay không chịu thua ai, Hiên Ngọc Mặc không trúng kế, nàng liền tính cách khác, dù sao cũng phải bức hần nhanh chóng nhận lỗi mới được.

Cổ Lỗ Lỗ cứ như vậy cùng Hiên Ngọc Mặc chiến tranh lạnh 3 ngày. Hiện giờ không ai mở lời trước với nhau. Cổ Lỗ Lỗ trong lòng tức giận gần chết, nhưng không dám hành động lỗ mãng. Nàng thích hần thì có gì sai, nàng cũng không biết, Hiên Ngọc Mặc rốt cuộc là đang lo lắng chuyện gì vậy? vì sao không cho nàng vào cung, vì sao, vì sao, vì sao thế nhỉ?

Cổ Lỗ Lỗ đấu tranh với bản thân mình được một lúc, mãi đến khi mẫu thân Mộc Thị của nàng xuất hiện trước mặt, bao nhiêu uất ức trong lòng mới được giải tỏa.

Nàng khóc to, sà vào lòng Mộc thị, cảm giác được sự ấm áp từ lòng mẹ tỏa ra. Quả nhiên trên đời này vẫn chỉ có mẹ mới thật sự yêu thương con của mình, tuy rằng Mộc Thị không phải mẫu thân thật sự, nhưng khi Cổ Lỗ Lỗ bày tỏ tâm sự đã bắt gặp nụ cười rất vui vẻ, tràn đầy thương yêu của nàng.

“Mẫu thân, vì sao tiểu Mặc nhi không để ý đến con?” Cổ Lỗ Lỗ khóc to nghẹn ngào hỏi.

Mộc thị vỗ bờ vai nàng “Lỗ Lỗ a, Thái tử điện hạ chỉ vì không muốn con gặp nguy hiểm mà thôi, hoàng cung từ trước đến giờ luôn phức tạp, có thể là hần cũng có nỗi khổ tâm riêng, con đừng suy nghĩ lung tung nữa. Huống chi giờ con hãy còn nhỏ, đừng suy nghĩ mấy chuyện này nữa, vẫn chưa phải lúc”.

Cổ Lỗ Lỗ ngơ ngác nghe Mộc thị khuyên bảo, vì tốt cho nàng? Nàng vì sao một chút cũng không cảm giác được mọi việc vì muốn tốt cho nàng? Nàng không cam lòng cắn chặt môi, vẫn là quyết định phải tìm hiểu rõ chuyện mới được.

Trong Từ Vân Các vô cùng im lặng, Cổ Lỗ Lỗ rón rén đi về phía thư phòng, bỗng nhiên cảm thấy mình giống như kẻ trộm, vì có gì ở trong nhà mình lại có bộ dạng như vậy. Trong lòng không cam, liền đứng thẳng người lên, sau đó lại ngồi xổm xuống, sau đó cứ đứng lên ngồi xuống không quá 5 lần, thỉnh thoảng nói Hiên Ngọc Mặc phía sau truyền đến.

“Người đang làm gì?”

Cổ Lỗ Lỗ sống lưng chợt lạnh, hần xuất hiện khi nào, nàng vì sao một chút cũng không nghe được tiếng động? Hần là người hay quý a. Cổ Lỗ Lỗ trong lòng tức giận, xoay người nhìn Hiên Ngọc Mặc.

Trải qua một trận cãi vã không gặp, hần vẫn giữ dáng vẻ trấn tĩnh, anh tuấn của ngày thường. Cổ Lỗ Lỗ thật sự không cam lòng, tại sao hần một chút cũng không bị ảnh hưởng, ngược lại nàng giống như bị bỏ đói vài ngày vì ăn uống không vô. Trong lòng mơ hồ cảm thấy đau tức. Quên đi, hôm nay cũng không phải tìm hần gây chuyện, nàng trấn tĩnh tâm tình của mình, nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Người Không Thương Ta Đúng Không?

Hiên Ngọc Mặc ánh mắt vẫn chăm chú nhìn Cổ Lỗ Lỗ. Ừm, nhìn qua mặc dù không hoạt bát nhưng cũng không đến mức như người ốm, chứng tỏ nàng vẫn chịu ăn cơm. Mặc dù sắc mặt có chút nhợt nhạt, có lẽ do tối ngủ không được ngon giấc. Nhìn nàng hiện tại tỏ vẻ giống như một người vợ ngoan bị ủy khuất, Hiên Ngọc Mặc cố nín cười, im lặng cùng nàng đối mặt.

Cổ Lỗ Lỗ thật sự chịu không được không khí trầm mặc này, nàng hung hăng chạy đến trước mặt Hiên Ngọc Mặc ôm lấy cổ hần.

“Tiểu Mặc nhi, ta nhớ ngươi, ngươi có nhớ ta không?” Nàng mờ mắt đầy hy vọng hỏi.

Hiên Ngọc Mặc cảm thấy đau đầu. Nha đầu kia vì sao từ nhỏ đến giờ không hiểu nam nữ cách biệt, lần nào gặp nhau cũng tùy tiện như vậy, thái độ đại nhân nếu bất gặp sẽ thêm một trận đau đầu.

“Cổ Lỗ Lỗ, ngoan ngoãn về phòng hưởng thụ cuộc sống thoải mái như trước đi, ta phải xử lý nhiều việc lắm, không có thời gian chơi đùa cùng ngươi”. Lời hần vừa thốt lên lại là câu đuổi nàng, Cổ Lỗ Lỗ thân mình đột nhiên chấn động.

Đây là ý gì? Dụng ý của hần hiện tại là không muốn gặp nàng nữa? Mong nàng nhanh chóng biến mất trước mắt hần? Nàng – Cổ Lỗ Lỗ là ai, nếu nàng ngoan ngoãn nghe lời hần chẳng phải đã phí công ăn cơm suốt 20 năm qua.

Cổ Lỗ Lỗ vòng tay càng siết chặt. “Không buông, không buông, ta sẽ không buông tay, ngươi không muốn gặp ta sao, ta ở gần ngươi liền đuổi ta đi, ngươi thật muốn bức ta chết mới vừa lòng sao?”

Hiên Ngọc Mặc thật sự hết cách đối với nàng, mỗi lần có chuyện là nàng đều dùng kế với hần, hết lần này đến lần khác ép hần không cách nào chống cự, mỗi khi nàng làm nũng hay tức giận, hần chỉ có thể ngoan ngoãn đầu hàng.

Thở dài, hiên ngọc mặc thật sự không có cách nào .

“Tiểu nha đầu, ta nhớ rõ đã từng nói với nàng, 3 ngày sau ta sẽ hỏi cung, nàng nên tập thích ứng với thời gian ta vắng mặt”. Tay hần không tự chủ được vuốt lên mái tóc đen như mực của nàng, phút chốc cảm giác không thể buông tay ra được.

“Cái gì? 3 ngày sau?” Cổ Lỗ Lỗ vội ngẩng đầu lên, 3 ngày sau? Nhanh như vậy? Nàng vội nắm lấy vạt áo trước ngực hần, “Ngươi muốn đi nhanh vậy sao? Vì cái gì a? Ta còn rất nhiều chuyện muốn nói với ngươi”.

Hiên Ngọc Mặc cười nham, “Ngươi nghĩ muốn nói chuyện gì với ta?”

Nụ cười ôn nhu của hần làm Cổ Lỗ Lỗ lập tức mất đi phản ứng. Nói cái gì? Nàng cũng không biết nên nói chuyện gì đây? Nếu chuyện gì cũng không nói, lại cảm giác về sau có lẽ sẽ không còn cơ hội nói nữa. Vì thế lời còn chưa nói, nàng đã nhào tới cắn lên cổ Hiên Ngọc Mặc một cái, vừa khịt mũi, oán hận nói: “Tiểu Mặc nhi, ngươi không thương ta đúng không? Nếu không thì sao ngươi bỏ lại ta đi tiêu dao thoải mái?”

Hiên Ngọc Mặc chau mày, đi tiêu dao thoải mái không ràng buộc ư? Nha đầu này đến tột cùng có hiểu được hần tiến cung để làm gì không, nếu chỉ để vui chơi tự do thì làm sao hần bỏ lại nàng được?

Trong lòng tràn đầy căng thẳng, thật sự, hần làm sao xa nàng được đâu. Từ nhỏ đến giờ vẫn ngày ngày bên nhau, hiện tại hình ảnh nàng đã khắc sâu vào lòng hần.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trăm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tổ Tình

Cổ Lỗ Lỗ hai mắt không ngừng chuyển động. Hiền Ngọc Mặc lập tức có cảm giác đề phòng, mỗi lần nàng có biểu hiện như vậy là trong đầu đang bày mưu tính kế gây ra những chuyện cô quái. Nha đầu này tính kế rất nhanh, thường hay làm hấn tâm thần không yên.

Cổ Lỗ Lỗ đang cắn ngón tay cái của nàng, bỗng nhiên đôi mắt lóe sáng, nàng nhảy dựng lên, nhanh như chớp tiến đến trước mặt Hiền Ngọc Mặc.

“Tiểu Mặc nhi, ta tỏ tình với ngươi, như vậy ngươi sẽ không có lý do rời xa ta nữa”.

Lời này vừa thốt ra, làm Hiền Ngọc Mặc ho khan một trận, gương mặt trắng nõn của hấn lập tức trở nên đỏ bừng. Nha đầu kia rốt cuộc suy nghĩ chuyện gì, tại sao lại không giống với người bình thường.

Cổ Lỗ Lỗ đôi mắt mở to nhìn chăm chú biểu tình trên mặt Hiền Ngọc Mặc, trong lòng thầm đánh giá hấn có ngoại hình thật tốt. Thật ra, ách... thật ra trừ vị trí đặc biệt quan trọng trên người hấn, những nơi khác nàng đều đã gần như tiếp xúc qua rồi?

Hiền Ngọc Mặc thất vọng xoa xoa nguyệt thái dương, hấn bỗng cảm thấy giữa mình và nha đầu này có chút ngăn cách, lúc này đây hấn không thể đoán ra được tâm tư của nàng.

“Tiểu Mặc nhi cảm thấy phương pháp này được không? Cổ Lỗ Lỗ ta bày tỏ tình cảm với ngươi, chắc chắn lão già nhà ngươi cũng sẽ đồng ý ta”. Cổ Lỗ Lỗ đứng bật lên, muốn cùng Hiền Ngọc Mặc nhìn thẳng nói chuyện.

Nàng phát hiện, Hiền Ngọc Mặc hiện tại trưởng thành không chỉ tuần tú, còn cao hơn nàng một cái đầu. Ông trời thật không công bằng, vì sao những gì tốt đẹp đều cho hấn, mà nàng ở bên cạnh lại giống như hàng thứ phẩm.

Hiền Ngọc Mặc sắc mặt tối sầm lại, hấn nghiêm mặt, nỗ lực chỉnh sửa thói quen nói chuyện ngang ngược của Cổ Lỗ Lỗ.

Đó là cha của ta, không phải lão già, cũng giống như cha của ngươi vậy, ngươi cũng không được phép gọi là lão già, hiểu chưa?” Hiền Ngọc Mặc thái độ vô cùng nghiêm túc, làm cho Cổ Lỗ Lỗ dù cố nén cười nhưng vẫn không kiềm được phát ra.

Hiền Ngọc Mặc còn chưa kịp phản ứng, Cổ Lỗ Lỗ đã ôm bụng cười to đến mức cả phải cúi người xuống.

Hiền Ngọc Mặc nhíu mày suy nghĩ, nha đầu kia rốt cuộc đang cười cái gì? Chuyện gì khiến cho nàng cười nhiều như vậy. Mới vừa rồi không phải đang khóc đến đau lòng sao. Cổ Lỗ Lỗ cuối cùng cũng ngưng cười, gờ ngón tay chỉ vào Hiền Ngọc Mặc, vì cười quá nhiều nên nước mắt rơi xuống vài giọt. Tiểu Mặc nhi, bộ dáng ngươi như vậy thật giống ông cụ non.

Hiền Ngọc Mặc nhíu mày.

“Nhưng mà ta lại thích bộ dáng ông cụ non của tiểu Mặc nhi nhà ta, như vậy ta là tiểu lão bà, lão ông cùng lão bà, đúng là duyên trời định”.

Hiền Ngọc Mặc mi càng nhíu chặt, hấn luôn tự hỏi, nha đầu kia học từ đâu những suy nghĩ quái gở này. Đôi lúc bộ dáng nàng thật ngây thơ làm người khác vừa tức giận vừa buồn cười, đôi khi trong lời nói lại có những suy nghĩ không phù hợp với lứa tuổi của nàng, nha đầu kia từ lúc sinh ra đã bắt đầu đem đến cho hấn cảm giác sẽ không có những phút giây bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trăm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Ta Ghét Ngươi

Hiền Ngọc Mặc nỗ lực buộc bản thân phải tỉnh táo lại, mỗi lần đối diện với nha đầu này là hấn lại đánh mất chính bản thân mình. Cổ Lỗ Lỗ luôn có những biểu hiện kỳ quái khiến hấn kinh ngạc.

Cứ như lúc này đây, Lỗ Lỗ nắm chặt lấy tay của Hiền Ngọc Mặc không buông, vẻ mặt hết sức đáng thương. Đôi mắt to ngập nước nhìn chăm chăm vào Hiền Ngọc Mặc, khiến hấn cảm thấy mình cứ y như một tên xấu xa đag bắt nạt cô gái nhỏ. Hấn nhẹ đưa tay vỗ vào lưng Lỗ Lỗ.

“Được rồi nhóc con, đừng gây náo loạn nữa, ta còn có việc phải làm, ngươi cứ gây nháo sự như vậy để cha người biết, ngươi lại bị trách phạt”. Hân ôn tồn, nhẹ nhàng nói với Lỗ Lỗ.

Nhưng Lỗ Lỗ mãi không chịu buông tay, nàng thích ở cùng một chỗ với Tiểu Mặc nhi, hiện tại Tiểu Mặc nhi nói hân phải về cung, nàng không thể lơ là mất cảnh giác buông tay ra được, nếu Tiểu Mặc nhi thừa dịp chạy trốn, nàng phải làm sao bây giờ? Nàng đâu biết hoàng cung ở nơi nào, đến lúc chỉ có một mình sợ hãi muốn khóc thì biết tìm ai làm nũng bây giờ?

Hiên Ngọc Mặc thấy Cổ Lỗ Lỗ nhất quyết không chịu buông tay, bắt đắc dĩ thờ dài. Tiểu nha đầu này từ nhỏ đã cô đơn nên rất hay sợ hãi việc phải ở một mình, hiện tại chắc đang sợ hân không thêm nói tiếng nào bỏ nàng chạy trốn. Hân có chút không đành lòng đưa tay vuốt nhẹ lên mái tóc nàng.

“Lỗ Lỗ ngoan, ta thực sự có chuyện quan trọng phải thương lượn với cha ngươi, ngươi chịu khó chờ một chút, xong việc ta sẽ tới tìm ngươi ngay, đồng ý nhé?”.

Lỗ Lỗ mở to hai con mắt, nàng rất muốn tin tưởng Tiểu Mặc Nhi, nhưng ánh mắt hân có gì đó né tránh nàng, thử hỏi nàng làm sao tin tưởng hân cho được?

Hiên Ngọc Mặc nhắm chặt hai mắt, có lẽ hân đã quá sủng ái bé con này thì phải... Hiện tại nàng biểu hiện ngang bướng như vậy, quyết không chịu nghe lời. Nàng cứ luôn coi trời bằng vung thế này, không chừng một ngày nào đó gây ra tai họa không chừng

“Cổ Lỗ Lỗ, mau buông tay, nếu ngươi còn như vậy, ta sẽ đánh ngươi đó.” Hiên Ngọc Mặc lần đầu tiên, dùng giọng nói lạnh băng tàn nhẫn như vậy với Lỗ Lỗ.

Cổ Lỗ Lỗ nghe vậy sùng sốt, Tiểu Mặc Nhi chưa bao giờ đánh nàng hết, luôn rất cung chiều sùng nịnh nàng, nhìn sắc mặt Hiên Ngọc Mặc thấy không tốt chút nào, biết hân đang tức giận nên nàng cất tiếng khóc oa oa âm lên.

“Tiểu Mặc Nhi ngươi không thích người ta nữa, người ta đáng ghét như vậy sao? ta ghét ngươi, oa oa oa...”

Lỗ Lỗ ngồi bệt xuống đất khóc văng lên, nước mắt nước mũi tuôn trào, nhìn Hiên Ngọc Mặc đag im lặng đứng trước mắt.

Tiểu ác ma này từ nhỏ đến giờ toàn bắt nạt hân, nhìn nàng khóc mà trái tim hân mềm nhũn cả ra. Nàng nhanh chóng đưa tay lau nước mắt, đứng bật dậy, bỏ chạy băng băng về phía trước. Thân hình nhỏ nhắn trắng nõn, nhanh chóng biến mất trước mắt Hiên Ngọc Mặc. Trong lòng Hiên Ngọc Mặc dấy lên cảm giác tội lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trâm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chuyện Ma Quỷ

Cổ Lỗ Lỗ đang bỏ chạy rất nhanh, bất chợt phát hiện ra tiểu nha đầu Hạ Hương đang ngồi bên bờ ao, không biết nàng ta đag nghĩ gì. Nàng lặng lẽ bước lại gần, nàng vẫn chỉ là đứa trẻ nhỏ nên bước chân tự nhiên cũng rất nhẹ. Lén nấp sau một cây đại thụ, Lỗ Lỗ nghe thấy Hạ Hương đang lầm nhảm gì đó trong miệng.

“Bạch công tử à, Bạch công tử vì sao huynh không chịu hiểu tâm tư của muội chứ?”. Giọng nói của Hạ Hương có chút thẹn thùng.

“Thế nhưng ta chỉ là một hạ nhân, lại chỉ là một tiểu nha hoàn nhỏ bé, Bạch công tử sao lại để ý đến ta được cơ chứ?”. Vẫn là giọng nói của Hạ Hương. Cổ Lỗ Lỗ vừa nghe thấy thiếu chút nữa đã cười thành tiếng. Nha đầu này hoá ra đang động dục, miệng lầm nhảm yêu đương.

Nàng không ngừng suy nghĩ, trong đầu nảy sinh một chủ ý.

Cổ Lỗ Lỗ đưa tay vào trong ngực áo, thầm tính toán. Hai ngày trước nàng đã lên chạy ra phố, thấy một cái mặt nạ hình đầu con hổ nên nảy sinh hứng thú kiên quyết phải có được, đem cái mặt nạ này đi dọa người ta, nhất định sẽ khiến họ sợ phát khiếp, không chết cũng phải ngất xỉu.

Lỗ Lỗ lặng lẽ đeo mặt nạ vào, sau đó giấu thân thể sau cây đại thụ, đưa hai tay bịt mũi giọng nói nho nhỏ nhẹ nhàng cất lên: “Tiểu cô nương à, mãi mê suy nghĩ yêu đương đã là sai trái, ban ngày ban mặt mà lại lên con động dục cang trái lẽ trời, để trả lại một phần thanh khiết cho thế giới này, bản tiểu thư sẽ thay trời hành đạo, đại diện cho nguyệt lão tiêu diệt ngươi”.

“Hà?”. Hạ Hương vừa nghe thấy giọng nói này, sắc mặt trắng bệch, sau đó tựa như nghĩ ra cái gì đó: “Là tiểu thư phải không? Là tiểu thư đúng không?”. Trong phủ này chỉ có tiểu thư bé nhỏ Cổ Lỗ Lỗ mới có thể nói ra những lời kỳ quái như thế, vừa nghĩ những gì mình nói bị người khác nghe được, không ngừng tự trách mình, tự nhiên quên mất trong phủ còn có tiểu ác ma đang tồn tại.

Lúc Hạ Hương sắp tới gần, Cổ Lỗ Lỗ chớp đúng thời cơ, lao nhanh ra ngoài, chiếc mặt nạ hình đầu hổ vừa dừ tợn vừa kinh khủng, giọng nói to gào tướng lên bên tai: “Mau nghe ta sai khiến”.

Hạ Hương thực sự đã bị dọa cho sợ mất mật, nàng căn bản không kịp phản ứng, nuốt một ngụm khí lạnh, đôi chân liên tục lùi về phía sau, còn Cổ Lỗ Lỗ lại không ngừng tiến về phía nàng. Hạ Hương sợ hãi né tránh, không kịp chú ý, cả người ngã nhào vào cái ao đằng sau lưng.

“Quý —— có quý ——” tiếng kêu thê lương của Hạ Hương vang lên thảm thiết, một tiếng ‘tôm’ vang lên, bọt nước bắn tung toé, Hạ Hương chìm nổi trong ao nước.

Cổ Lỗ Lỗ tháo mặt nạ xuống, hít một hơi. “Quý cái gì? Bồn đại gia còn đáng sợ hơn cả quý, sau này người còn dám mách lẻo chuyện của ta với lão gia, thì hãy xem bồn đại gia trừng trị người như thế nào!”

Cổ Lỗ Lỗ sung sướng phấn khởi, không phát hiện Hạ Hương đang liều mạng gẫy dựa trong nước.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Thì Ra Nàng Không Biết Bơi

“Tiểu. ... tiểu thư. ... Nô tỳ, nô tỳ không biết bơi”, Hạ Hương thật vất vả mới có thể ở trong nước nói ra một câu đầy đủ, chỉ là Cổ Lỗ Lỗ hoàn toàn không buồn chú ý tới dáng vẻ chật vật của nàng ta.

“Tiểu thư, nô tỳ. ... nô tỳ. ... không biết bơi ...” Rốt cuộc một câu nói đứt quãng này cũng lọt được vào tai Cổ Lỗ Lỗ, nàng tò mò nhìn về cái ao Hạ Hương té xuống đang nổi đầy bọt nước.

Hạ Hương vừa rồi nói cái gì? Hình như là nàng ta không biết bơi? Không biết bơi thì cũng nói với nàng làm gì? Cổ Lỗ Lỗ đang tính rời đi, đột nhiên dừng lại.

Không biết bơi ư? Vậy sẽ không cách nào nổi lên được rồi. Người này chính là con vịt cạn sao?

Nếu nàng ta chết, chắc chắn cha sẽ đánh nàng không tha.

Cổ Lỗ Lỗ cảm thấy sự việc rất nghiêm trọng, nàng vội nhảy xuống ao. Trong nước Hạ Hương đã muốn ngất xỉu, cả người đang từ từ chìm vào nước.

Cũng may Cổ Lỗ Lỗ rất rành kỹ năng bơi lội, dù hình dáng thay đổi nhỏ bé, nhưng cũng không ảnh hưởng đến động tác bơi lội của nàng. Nàng cời bỏ bớt y phục của Hạ Hương, dù sao Hạ Hương cũng trưởng thành, Cổ Lỗ Lỗ lại chỉ là đứa bé 12 tuổi, nàng ra sức kéo Hạ Hương bơi lên, cảm thấy cơ thể kiệt sức muốn ngất đi.

Hạ Hương ngày thường ăn cái gì, sao lại nặng như vậy chứ? Trong lòng Cổ Lỗ Lỗ không ngừng oán thán.

Rốt cuộc tất cả khí lực đều dùng hết sạch mới kéo được Hạ Hương lên bờ.

Không nghĩ vừa lên bờ đã gặp rất nhiều người vây quanh. Trong đó còn có Hiên Ngọc Mặc và lão cha nàng. Cổ Lỗ Lỗ nhìn như không thấy ngã xuống trên bờ, đáng vẻ bình thân chống bốn vó lên trời, nàng mặc kệ mấy cái quy định vớ vẩn, tóm lại hiện giờ nàng đang mệt mỏi, mệt chết đi, ai cũng đừng mong răn dạy nàng.

“Cổ Lỗ Lỗ, vừa rồi có người kêu có quý phái không?” Cổ Thánh Thông mặc dù không hài lòng bộ dáng không lịch sự của Cổ Lỗ Lỗ, nhưng trải qua những hành động kỳ quặc của nàng trước đây, ông cũng chỉ biết kiềm chế đem những lời quát tháo, buộc lòng nuốt chúng vào trong.

“Quý?” Cổ Lỗ Lỗ trừng to hai mắt “Đương là ban ngày làm sao có quý được? Là trong lòng nàng có quý thì có, con không thấy quý”. Cổ Lỗ Lỗ xoay người, đưa lưng về phía Cổ Thánh Thông.

“Người...” Cổ Thánh Thông bị chọc tức đến nghẹn lời, tuy rằng không phải lần đầu, nhưng con gái từ nhỏ đã như vậy không dạy được, về sau lớn lên làm sao dạy bảo.

“Thái phó đại nhân, người đi trước xem nha hoàn kia thế nào, Lỗ Lỗ ở đây giao cho ta”. Một âm thanh tao nhã bỗng nhiên vang lên.

Cổ Lỗ Lỗ hừ lạnh một tiếng, Hiên Ngọc Mặc, đừng tưởng rằng người có thể thu phục Cổ Lỗ Lỗ ta, ai kêu người vừa rồi nói những lời như vậy với ta, hừ, ta sẽ không để ý đến người, quyết không để ý người.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Cung Khai

Hiên Ngọc Mặc từ phía trên nhìn xuống thấy toàn thân Cỗ Lỗ Lỗ ướt đầm.

Nha đầu kia khoe môi cong lên, kiêu ngạo nhìn về phía khác cũng không thèm nhìn mình, làm hắn cảm giác thật khó tìm cách để nàng có thể nói chuyện với mình.

Hiên Ngọc Mặc đến trước mặt Cỗ Lỗ Lỗ ngồi xổm xuống, không ngờ nha đầu này lại nhắm chặt mắt lại tỏ vẻ như không nhìn thấy hắn. Điều này làm Hiên Ngọc Mặc nhìn không được cười khò đứng lên. Nha đầu kia tính khí vẫn vậy, trong lòng hắn là đang rất tức giận.

“Bé con, mở mắt ra nào”. Hiên Ngọc Mặc nhỏ giọng nói.

“Ta đã ngủ rồi”. Cỗ Lỗ Lỗ thờ phỉ phỉ cong cặp môi nhỏ nhắn, muốn nàng bỏ qua cho hắn dễ dàng như vậy, không có cửa đâu.

Hiên Ngọc Mặc không khỏi bật cười. “Đang ngủ còn có thể nói chuyện sao?”.

“Ngươi đã quên ta là tiên nữ hạ phàm, cho dù chết cũng có thể nói chuyện”.

Hiên Ngọc Mặc chợt nghe đến chữ “chết”, nét cười trên mặt hơi cứng lại, hắn xoa đầu Cỗ Lỗ Lỗ “Không được tùy tiện nói chữ chết, nói từ này không tốt”.

Cỗ Lỗ Lỗ đột nhiên nổi giận, nàng bật dậy quát to “ta chết, ngươi không phải bớt lo sao? ngươi không phải gặp phiền phức nữa, ta biết ngươi chính là ước ta mau chóng chết quách đi cho rồi, ngươi chỉ mong vứt bỏ được một kẻ xui xẻo như ta, ngươi ngươi ngươi...” Cỗ Lỗ Lỗ nghẹn ngào thốt không ra câu, liên tục nói 3 từ ngươi, nàng đột nhiên oa một tiếng khóc rống lên.

Nàng đau khổ quá trời quá đất luôn, nàng chỉ muốn cùng tiểu Mặc nhi ở một chỗ thôi mà, vì sao hắn lại nói những lời đó với nàng, nàng cũng không phải là đứa bé nữa, tiểu Mặc nhi vì sao không đợi nàng, không cho nàng cùng hắn hồi cung. Ai biết tiểu Mặc nhi sau khi vào cung sẽ bị những cô nương xinh đẹp khác làm thay lòng, oa oa oa...

Hiên Ngọc Mặc nhìn Cỗ Lỗ Lỗ bỗng nhiên bật khóc làm hắn dờ khóc dờ cười, nha đầu này thật trẻ con, nói gió lại là mưa, muốn khóc hay cười đều tùy ý, hắn thật sự không nghĩ ra, làm sao trên đời lại có một cô gái kỳ lạ như vậy.

Phía mái đình bên kia, Hạ Hương đã tỉnh lại, không ngừng ho khan, nước từ trong miệng cũng đã chảy ra.

Cỗ Thánh Thông thấy nàng đã tỉnh, vội hỏi “Hạ Hương, không có chuyện gì, tại sao lại rớt xuống ao? Ngươi còn la to có quỷ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Hạ Hương cảm thấy chột dạ, nàng liếc nhìn Cỗ Lỗ Lỗ, sợ đến mức không nói ra lời, nếu nói ra tiểu thư chắc sẽ không tha thứ cho nàng, nhưng nếu không nói thì nhìn lão gia thật đáng sợ. Nàng phải làm sao bây giờ, làm sao bây giờ đây?

Cỗ Thánh Thông cảm thấy Hạ Hương có chút hoảng sợ nhìn về phía Cỗ Lỗ Lỗ, trong lòng chợt hiểu rõ. Không cần nghĩ cũng biết nhất định là con gái của hắn đã gây ra chuyện tốt đẹp gì.

Hắn khoác tay, cho người đem Hạ Hương về phòng, trầm giọng bảo Cỗ Lỗ Lỗ “Lỗ Lỗ theo phụ thân đến thư phòng một chuyến”.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Khi Con Gái Yêu Thì Như Thế Nào

Nhìn Cỗ Lỗ Lỗ còn đang ngồi kêu khóc, Hiên Ngọc Mặc thật sự có chút không đành lòng, nhưng nhìn thấy Cỗ Thánh Thông vẻ mặt tràn ngập tức giận, hắn cảm thấy lúc này không thể quá nuông chiều bé con này được.

Bé con kia từ nhỏ đã quen thói ngang ngược, hiện giờ tuổi còn nhỏ lại đang ở tại nhà của mình thì không sao, nhưng nếu sau này trưởng thành tính tình vẫn như vậy, lại là con gái của một gia đình gia giáo thì không khỏi có chút rất mất mặt.

Vì thế Hiên Ngọc Mặc từng bước lui về phía sau, cắn chặt răng không nhìn Cỗ Lỗ Lỗ nữa, bé con vẫn đang khóc rất thương tâm, Cỗ Thánh Thông đi tới lôi Cỗ Lỗ Lỗ đi theo mình, tính tình Cỗ Lỗ Lỗ vốn rất ngang bướng, lại thêm thái độ của Hiên Ngọc Mặc đối với nàng rất lạnh lùng, trong lại lòng càng thêm bực tức. Nàng ra sức giãy dụa, vừa đá vừa đánh Cỗ Thánh Thông, bắt đầu dĩ thân hình nàng quá nhỏ bé, không đánh trúng Cỗ Thánh Thông cái nào. Cỗ Lỗ Lỗ không cam lòng, nắm tay Cỗ Thánh Thông không chút chần chờ liền cắn mạnh một cái.

Cỗ Thánh Thông bỗng cảm thấy đau đớn, nhất thời dùng sức, vung tay một cái, Cỗ Lỗ Lỗ chỉ kịp kêu ‘ai ui’ một tiếng, thân hình nho nhỏ của nàng bị

đánh văng xuống đất.

Hiên Ngọc Mặc nhìn thấy Cỗ Lỗ Lỗ ngã trên mặt đất, thâm tâm cũng có cảm giác nhói một cái. Trên mặt đất toàn đá dăm, ngã xuống sẽ đau vô cùng. Hắn nhìn thấy nét mặt nhỏ nhắn của Cỗ Lỗ Lỗ đầy vẻ đau đớn. Trên khuôn mặt ửng hồng tuôn đầy nước mắt, vừa thấy vậy, càng làm cho người ta cảm thấy thương tâm.

“Cỗ Lỗ Lỗ, con còn làm như vậy nữa, ta sẽ cho người nhốt con vào phòng không cho ra ngoài, con có biết hay không mới vừa rồi người thiếu chút nữa hại chết một mạng người?” Cỗ Thánh Thông đối với con gái của mình vô cùng bất mãn, hắn tức giận nhìn Cỗ Lỗ Lỗ đang ngồi dưới đất lớn tiếng quát.

Cỗ Lỗ Lỗ trong lòng không phục, cãi lại: “Con chỉ làm dịu bớt cơn khát tình của nữ nhân đang yêu mà thôi, cha rốt cuộc biết cái gì chứ? không phải con cũng đã cứu nàng lên rồi sao? Bộ cha tưởng một người không biết bơi như nàng ta làm sao có thể lên bờ được chứ?”

Hai người – một già, một trẻ, ai cũng không chịu nhịn, một người đứng một người ngồi tạo nên hình ảnh thú vị trong mắt mọi người xung quanh.

Cỗ Thánh Thông đầu đầu nhíu mày. Đến tột cùng thì tại sao hắn lại sinh ra một đứa con gái như vậy chứ? Từ nhỏ đã luôn ngang bướng, ngoại trừ Thái tử điện hạ ai cũng không có thể cản trở nàng, có đôi khi hắn thật sự là hoài nghi, nữ nhân này rốt cuộc có phải là con của mình hay không, tại sao không nghe lời hắn chút nào thế này?

Cỗ Lỗ Lỗ không để ý tới Cỗ Thánh Thông đang tức giận, nàng đột nhiên ngừng khóc, lấy tay lau nước mắt đang không ngừng rơi trên mặt, không việc gì phải lo lắng, nơi này toàn người xấu, nàng không cần ở chung với bọn họ, Cỗ Lỗ Lỗ dù sao cũng là người của thế kỷ 21, chẳng lẽ ngoài nơi này nàng không còn chỗ nào dung thân sao, nàng không tin đâu.

Nàng phải rời nhà trốn đi, rời nhà trốn đi!

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Trốn Khỏi Nhà

Ngay đêm đó, Cỗ Lỗ Lỗ nhanh chóng lấy 1 ít đồ có giá trị bỏ vào bọc quần áo, thân mình nhỏ nhắn đi ra ngoài, bởi vì nàng chạy nhanh, hơn nữa trời rất tối, nên không ai có thể nhìn thấy bóng nàng.

Trong lòng nàng tràn ngập vui sướng. Các người dám đối với ta như vậy ư? Hiện tại ta phải rời khỏi chốn quỷ quái này, ta muốn bước chân vào giang hồ, ta không muốn bị các người thao túng, tiểu Mặc nhi à tiểu Mặc nhi, người yên tâm đi, ta sẽ nhớ đến người, người nhất định phải đợi ta, chờ ta ở bên ngoài buôn bán có nhiều tiền, trở về sẽ lấy người.

Trong lòng Lỗ Lỗ nghĩ như vậy, cảm thấy rất vui vẻ, chờ nàng có nhiều tiền hơn so với tiểu Mặc nhi, tiểu Mặc nhi phải nghe theo nàng, như vậy nàng nói một, tiểu Mặc nhi cũng không dám nói hai, nàng bảo tiểu Mặc nhi đi hướng đông, tiểu Mặc nhi cũng không dám đi tây. Tưởng tượng đến chuyện này, Cỗ Lỗ Lỗ muốn cười to lên.

Phủ Thái phú tuy ở không vui nhưng phong cảnh rất đẹp, lại rất rộng lớn. May mắn Cỗ Lỗ Lỗ có trí nhớ tốt, đã sớm tìm được đường ra cửa lớn, nàng lặng lẽ di chuyển thân hình nhỏ bé trắng trẻo của mình, trông ngược đập liên hồi. Chờ qua đêm nay, nàng không cần phải nhìn sắc mặt của lão cha, cũng không phải chứng kiến thái độ lạnh nhạt của tiểu Mặc nhi đối với mình.

Hừ, ai kêu các người lạnh nhạt đối với ta, ta có tình đối nghịch với các người, làm cho các người phải nhận ra tầm quan trọng của Cỗ Lỗ Lỗ ta. Tốt nhất là sau khi tìm không thấy ta, các người phải đau lòng nhớ đến mức không ăn không uống, như thế mới hiểu lòng ta.

Cỗ Lỗ Lỗ cảm thấy cả người khí thế tràn đầy liền bước đi.

Chính là dưới chân bỗng nhiên giẫm phải cái gì đó, nàng theo bản năng kêu ‘ái’ một tiếng, ngã nhào về phía trước. Trán đập mạnh xuống đất, nàng vừa định khóc nhe, vội lấy tay che miệng lại.

Không được, không thể khóc thành tiếng, nếu không toàn bộ mọi người trong phủ biết Cỗ Lỗ Lỗ nàng tính mang theo vàng bạc châu báu rời nhà trốn đi không thành, chuyện xấu mất như vậy nàng không chịu được.

Cỗ Lỗ Lỗ cố nén đau, ngồi dưới đất vén ống quần lên, nhìn thấy đầu gối bầm một mảng xanh tím, đã muốn sưng lên thành mảng lớn. Nàng nhất thời cảm thấy tủi thân, chuyện quái gì thế này? vì sao nàng rời nhà ra đi, cũng gặp phải chuyện xúi quẩy như vậy. Nàng rốt cuộc là đắc tội ông trời cái gì? Ô ô.

Xa xa bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân, Cỗ Lỗ Lỗ vội vàng nín khóc, thân mình nhỏ bé vội vàng trốn sau gốc đại thụ. Nửa đêm sao lại có người thân nhiên đi lại trong phủ, chẳng lẽ cũng giống nàng chuẩn bị bỏ trốn? Cỗ Lỗ Lỗ thầm nghĩ, cũng đã nhìn thấy xa xa một thân ảnh lướt đi đến chỗ rẽ ở cuối hành lang.

Cỗ Lỗ Lỗ vuốt nhẹ mũi của mình, con đường này thông với cửa sau, người nọ quả nhiên là có mục đích giống nàng. Hai mắt nàng khẽ động, ý muốn trêu

đưa lại nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trăm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Bắt Trộm

Cỏ Lỗ Lỗ lén đi theo sau người kia, sắc trời quá tối, nàng không thể nhìn rõ người kia là ai. Nhưng khẳng định là nữ nhân. Cỏ Lỗ Lỗ bước rón rén, bộ dạng giống y như kẻ trộm. Nàng cho tới bây giờ chưa từng cảm thấy hào hứng như vậy, quả nhiên nàng rất thích hợp để làm chuyện xấu. Cỏ Lỗ Lỗ cười trộm trong lòng, âm thầm chờ thời cơ thuận lợi sẽ nhảy ra bắt quả tang.

Người nọ bỗng nhiên ngừng lại, nhìn chung quanh hồi lâu. Cỏ Lỗ Lỗ cả kinh, vội nghiêng người trốn khỏi tầm mắt của người kia. Nàng vỗ vỗ ngực của mình. Chẳng lẽ bị người kia phát hiện? Sẽ không à, nàng bước nhẹ như vậy, người kia làm sao có thể phát hiện. Khi Cỏ Lỗ Lỗ cẩn thận nghiêng đầu nhìn ra, người kia đang lén lút chuẩn đi.

Cỏ Lỗ Lỗ vừa định theo sau, bỗng nhiên thân ảnh phía trước dừng lại, đang quan sát xung quanh, nàng suy nghĩ 1 chút, đoán được phía sau hành lang gấp khúc chính là con đường nhỏ để đi ra ngoài. Cỏ Lỗ Lỗ dùng hết toàn lực mới có thể theo kịp bước chân người kia, nàng nhất định phải thừa dịp trước khi người nọ xuất môn chạy tới trước, nếu không sẽ không có trò vui.

Tận lực chạy trong đêm cuối cùng cũng tới sát bên cửa sau, người nọ cũng đang đi đến. Bởi vì Cỏ Lỗ Lỗ đứng trong bóng tối nên người kia không thể nhìn thấy 1 thân ảnh nho nhỏ đang đứng bên cửa.

Chính là vào lúc này! Cỏ Lỗ Lỗ hít sâu một hơi.

Một bước nhảy ra ngăn trở đường đi của người kia, hét lớn một tiếng: ”Kẻ trộm to gan dám chạy trốn, có tiền để lại tiền, không có tiền lưu lại mạng sống cho ta.” Nàng nói hùng hồn, cảm thấy mình lúc này như là 1 anh hùng.

Người nọ la to một tiếng, âm thanh “a” giống như là một trái bom hẹn giờ phát nổ mạnh, Cỏ Lỗ Lỗ nhất thời sững sốt, nàng chỉ mới dọa một tiếng, nữ nhân này vì sao tỏ vẻ giống như gặp quỷ. Nàng ngơ ngác đứng nhìn, nữ nhân kia đã bỏ chạy về hướng ngược lại. Nhưng mới vừa chạy không bao lâu, đã nghe được thanh âm gia đình từ phía đối diện đuổi tới.

Cỏ Lỗ Lỗ trong lòng than than khổ, thật không tốt. Trêu chọc người, vô tình lại làm hỏng kế hoạch của mình. Nàng không quan tâm mọi chuyện nhanh chân chạy tới cửa ngoài, thừa dịp hỗn loạn chạy trốn, cầu mong không bị ai phát hiện.

Nhưng Cỏ Lỗ Lỗ dường như đã đánh giá cao năng lực của mình mà xem nhẹ chỉ số thông minh của người khác. Khi nàng chỉ còn một bước là có thể ra tới cửa, áo của nàng bỗng nhiên bị một bàn tay nữu mạnh, nàng vội dừng lại.

“Cầu tặc to gan, dám giương oai trước mặt lão nương”. Cỏ Lỗ Lỗ tức giận rống to, vừa quay đầu lại, nàng cả người chết sững. Người giữ chặt áo của nàng, không phải lão cha thì còn có thể là ai.

Cỏ Lỗ Lỗ nuốt nuốt nước miếng, nàng cảm thấy được, hiện tại trước im lặng chính là giông bão đang kéo đến, nàng nhìn thấy lão cha hung hăng mắt nhử chặt, hai hàng lông mi kia so với đường kẻ bút chì còn nhỏ hơn.

Nàng cười hi hi nhìn lão cha mong lấy lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trăm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 34: Bị Nhốt

Cỏ Thánh Thông bắt lấy Cỏ Lỗ Lỗ đi thẳng đến phòng khách. Hắn thật sự rất giận dữ, đứa con gái này rất ngỗ ngược, một chút cũng không nghe lời, hắn thật sự cũng bị tiểu ác ma này chọc muốn điên rồi. Cả buổi tối đích không chỉ có nghe được quỷ tiếng kêu, lại còn bắt gặp con gái mình trên lưng đeo một túi đồ muốn trốn ra ngoài.

Cỏ Lỗ Lỗ quỳ gối ngay giữ phòng, nàng lo lắng không dám thở mạnh. Lão cha hiện giờ đã muốn bị nàng làm cho tức giận thổ râu trừng mắt, nếu nàng tiếp tục khiêu chiến sự kiên nhẫn của lão cha, sẽ không tránh khỏi phải chịu chút đau đớn trên da thịt.

Vừa nghe chuyện, Mộc Thị vội chạy tới, thấy Cỏ Lỗ Lỗ quỳ trên mặt đất, đau lòng vội ôm lấy nàng.

“Đừng quan tâm tới nó nữa, nghiệp chướng này rất vô pháp vô thiên, nửa đêm không chỉ giả thần giả quỷ, còn muốn rời nhà trốn đi, tức chết ta, tức chết ta, Cô Thánh Thông một đời tên tuổi lẫy lừng, vì sao lại sinh ra một cái nghiệp chướng như vậy.”

Bộ dáng như vậy thật giống như đang chịu đựng oan khuất quá mức, Cổ Lỗ Lỗ tròn to mắt, tức giận nói nhỏ “Cũng do ông như thế nên mới có thể sinh ra ta như vậy, nhà khác còn không có ghen này đâu.”

Không nghĩ tới, tuy nói nhỏ nhưng Cổ Thánh Thông vẫn nghe được, hấn vỗ mạnh vào bàn hỏi: “Người nói cái gì.”

Cổ Lỗ Lỗ sợ tới mức vội vàng che miệng mình lại, vội lắc lắc đầu. Cho đến bây giờ, nàng chưa thấy qua lão cha về mặt hung dữ như vậy, trái tim nhỏ bé lo sợ không ngừng đập liên hồi.

Dù sao cũng do mình mang thai chín tháng mới sinh ra, cho dù nghịch ngợm như thế nào, rốt cuộc vẫn là con gái của mình, Mộc thị bước tới ngăn Cổ Thánh Thông “Lão gia, con gái còn nhỏ, người đừng so đo với nó”.

“Bởi vì nó còn nhỏ, nên phải dạy dỗ, chẳng lẽ nàng định chờ tới khi con gái trưởng thành gây ra đại họa mới bắt đầu giáo dục hay sao.”

Mộc thị cố gắng cùng Cổ Thánh Thông nói chuyện, chính là không cho hấn tiếp cận Cổ Lỗ Lỗ nữa bước.

Cổ Lỗ Lỗ nhìn thấy tình cảnh này trong lòng rất vui vẻ, tuy rằng lão cha không thương mình, nhưng bù lại được mẹ thương yêu. May mắn không rơi vào hoàn cảnh đều bị cha mẹ ghét bỏ.

Ngay tại phía sau, bên ngoài phòng khách bỗng nhiên ồn ào. Cổ Lỗ Lỗ ngạc nhiên quay đầu nhìn ra bên ngoài, phát hiện nữ nhân bị mình dọa vừa rồi đang bị nha đinh áp giải mang đến.

Cổ Lỗ Lỗ bỗng cảm thấy con giận chột người ngoại phần nào, hừ, nếu phải trừng phạt thì cả hai phải cùng nhau bị phạt, dựa vào cái gì nàng quý nơi này mà người khác có thể nhon nhon ngoài vòng pháp luật.

Cổ Thánh Thông vẫn còn không có người giận, hấn quát một tiếng chói tai. “Từ hôm nay, Cổ Lỗ Lỗ bắt đầu bị phạt không cho ra khỏi phòng, còn chuyện khi nào bãi bỏ lệnh cấm, sẽ tùy tình huống mà xem xét.”

“Cái gì!” Cổ Thánh Thông vừa dứt lời, Cổ Lỗ Lỗ cả người đều nhảy dựng lên.

Không ra khỏi phòng? Đây không phải là cướp đoạt tự do của người khác hay sao? Chẳng lẽ lão cha nàng không biết đây là việc phạm pháp sao? ông ấy dám ngang nhiên hạn chế tự do của nàng. Không phải nàng điên rồi, chính là lão cha nàng điên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Nha Hoàn Hoảng Sợ Vì Bị Dọa

Vừa thấy phản ứng của Cổ Lỗ Lỗ, Cổ Thánh Thông khí giận lại bùng lên, ông cảm thấy quyền uy của mình đang bị khiêu chiến, trong lòng rất bức bối. Từ trên cao cúi xuống, chăm chú nhìn Cổ Lỗ Lỗ.

“Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi cảm thấy hình phạt này còn quá nhẹ sao?”

Cổ Lỗ Lỗ không dám mở miệng phản ứng, nàng cũng chỉ có thể thầm chống cự ở trong lòng. Phạt như vậy còn cho là nhẹ sao? Việc này quả thực là cực kỳ tàn ác, lão cha nàng thật sự rất không có tình người, thật quá tàn nhẫn, thật không giống người. Nhìn thấy ông ta đối với mẹ của nàng tỏ thái độ quyết liệt cự tuyệt, tốt xấu gì thì vợ cũng là người sinh con cho ông ấy, ông ấy không nghĩ tới tình nghĩa vợ chồng sao?

Nhìn thấy Cổ Lỗ Lỗ rớt cuộc cũng ngoan ngoãn nghe lời, Cổ Thánh Thông giọng nói cuối cùng cũng bình thường lại, ông thật sự là không biết, nếu con gái tiếp tục phản kháng lại, ông phải làm sao để đối phó với nó bây giờ.

Gia đình ngoài cửa theo lời của Cổ Thánh Thông rớt cuộc cũng đã dẫn nữ nhân kia tiến vào. Đến giữa sảnh đường, Cổ Lỗ Lỗ mới phát hiện ra, nữ nhân kia chính là người buổi sáng đã bị nàng dọa té xuống ao, Hạ Hương.

Cổ Lỗ Lỗ tròn to hai mắt, tò mò nhìn chăm chăm Hạ Hương, cả khuôn mặt nàng tựa hồ đều vụn vụn, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là vì Cổ Lỗ Lỗ dọa nên quá mức hoảng sợ, đến bây giờ trong lòng còn có bóng ma. Cổ Lỗ Lỗ đột nhiên cảm thấy trò đùa dai của mình rất thành công.

Hạ Hương cả người đều run rẩy, Cổ Lỗ Lỗ mím môi cảm thấy rất buồn cười, không hiểu vì sao, lúc này đây khi nhìn đến người khác bị Cổ Thánh Thông răn dạy, nàng liền cảm thấy được rất vui vẻ, không lẽ là vì bị Cổ Thánh Thông làm cho hoảng sợ nên trong lòng có chút bất thường.

Cổ Thánh Thông nhìn Hạ Hương, ánh mắt hiện lên sự khó hiểu, Hạ Hương luôn luôn nhu thuận, như thế nào chỉ trong vòng 1 ngày hôm nay thay đổi đến

kỳ lạ, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cổ Thánh Thông theo thói nhìn về phía Cổ Lỗ Lỗ xem xét, phát hiện quý nha đầu kia đang ngây ngô cười, không biết chuyện lần này có quan hệ gì tới nó nữa không đây?

“Hạ Hương.” Hân hô một tiếng, nhưng nàng cứ quỳ trên mặt đất mà không có phản ứng.

“Hạ Hương.” Thanh âm lên cao rất nhiều, vẫn là không có phản ứng.

Đang lúc Cổ Thánh Thông phải kêu lần thứ ba, Cổ Lỗ Lỗ tỏ vẻ miễn cưỡng nói “Đừng kêu nữa, con đoán là nàng ta vì bị dọa nên vẫn còn choáng váng.” Nếu không vì bị dọa choáng váng chính là giả ngu. Cổ Lỗ Lỗ trong thâm nghĩ.

Cổ Thánh Thông bắt mắt nhìn thoáng qua Cổ Lỗ Lỗ, tiếp tục quan sát Hạ Hương.

Nhưng Cổ Lỗ Lỗ đã không muốn tìm hiểu kết quả tra hỏi như thế nào nữa. Nhìn thấy một lão nhân có chấp cùng một nha đầu đang bị dọa đến ngây ngô, choáng váng kia, nàng thật không muốn lãng phí thời gian của mình. Nàng xách bao quần áo lên, xoay người muốn đi. Cũng không nghĩ rằng sẽ bị Cổ Thánh Thông gọi lại. Nàng không kiên nhẫn, quay đầu lại nhìn về phía cha. Lão cha nàng đến tột cùng là muốn đối xử với nàng thế nào ?

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Tình Mẫu Tử

Cổ Lỗ Lỗ gương mặt trắng nõn, chu cái miệng nhỏ nhắn, bắt mắt nhìn chăm chăm lão cha. Nàng cùng lão cha nhất định là tương khắc, nếu không tại sao lần nào gặp nhau cũng như là gặp kẻ thù, hẳn một chút cũng không có phong thái của một người cha, mà nàng cũng không có một chút bộ dáng của nữ nhân ngoan ngoãn. Thấy sự tình càng lúc càng căng thẳng, Mộc thị đứng bên cạnh nhìn không được, nàng tiến lên bế Cổ Lỗ Lỗ chủ động giảng hòa.

“Lão gia, được rồi, đã hơn nửa đêm, con gái nhất định đã rất mệt mỏi, người không thể cho con gái đi nghỉ ngơi một chút sao?” Mộc thị rất đau lòng vì đây chính là con gái bảo bối của mình. Thời điểm lúc mới sinh, bà mẹ đã nói nàng mang song thai, nhưng bởi vì xuất huyết nhiều, nên chỉ giữ được Cổ Lỗ Lỗ, vì thế đối với đứa con gái khó khăn lắm mới giữ được này, nàng yêu thương như bảo bối, sợ nàng gặp chuyện ủy khuất.

Cổ Thánh Thông vẻ mặt khinh thường. “Người ta thường nói mẹ chiều con hư, nghiệp chướng này chính là ý vào phía sau có nàng làm chỗ dựa vững chắc mới có thể như vậy vô pháp vô thiên không hiểu quy củ, sau này nếu làm ra chuyện gì, ta xem nàng phải giải quyết như thế nào”

Lời Cổ Thánh Thông đã kích Cổ Lỗ Lỗ rất nhiều, tư tưởng lão cha nàng cũng quá bảo thủ, ai đúng ai sai cũng đã rõ ràng, tại sao còn có chấp như vậy? Hai mắt khẽ lay động, khẽ hít một hơi hướng về phía mẫu thân.

“Mẹ, không cần để ý nàng, chúng ta đi nghỉ ngơi đi.” Nàng cất tiếng ngọt ngào nhìn về phía Mộc thị.

Mộc thị sùng sốt. “Mẹ. Mẹ?”

Cổ Lỗ Lỗ nhìn về mặt kính ngạc của nàng, đột nhiên mới phát hiện mình đang dùng từ ngữ của hiện đại, nàng vội khoát tay áo. “Không phải, mẹ chính là cách gọi đây yêu quý của con đối với người”.

Mộc thị nở nụ cười đầy yêu thương, nàng ôn nhu vuốt tóc Cổ Lỗ Lỗ. “Lỗ Lỗ, Lỗ Lỗ ngoan, nẫu thân đưa con trở về phòng nghỉ ngơi”

Cổ Lỗ Lỗ cười ngọt ngào với Mộc thị “Mẹ, con biết chỉ có người đối với con tốt nhất, mẹ à! con rất yêu mẹ.”

Mộc thị cười rạng rỡ, con gái của nàng lại có thể nói ra những lời tình cảm như vậy, làm cho nỗi lo lắng trong lòng nàng phút chốc tan biến, lòng của nàng cảm giác như đang được rót mật. Không uống công nàng yêu thương đứa con gái này như vậy.

Trong lúc hai mẹ con đang tay trong tay tình cảm vui vẻ muốn bước ra cửa về phòng ngủ, Cổ Thánh Thông lạnh nhạt lên tiếng “Từ từ, ta còn có chuyện này muốn hỏi nghiệp chướng.”

Cổ Lỗ Lỗ chợt dừng lại, nàng bị sặc một cái, dựa vào tình huống hiện tại, lão cha nàng lần này dường như quyết tâm đối đầu cùng nàng. Nàng trừng mắt phẫn nộ, quay đầu đi.

Về mặt Cổ Thánh Thông thể hiện sự tức giận nhìn chăm chăm nàng. Kỳ thật Cổ Lỗ Lỗ trong lòng rất tức giận, lão cha nàng dựa vào cái gì đối với nàng bức mình như vậy chứ? hiện tại rõ ràng là nàng nên tức giận với ông ấy mới đúng. Không có cách nào, ai kêu hiện tại nàng ăn nhờ ở đậu đâu, cửa miệng nói, ăn nhờ của người khác nên làm gì cũng phải nương tay, hiện tại nàng cũng biết, ở nhà người ta, cái gì cũng phải phục tùng!

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Kết Tội

Cổ Thánh Thông lại một lần nữa cùng Cổ Lỗ Lỗ trợn mắt nhìn nhau. Đúng lúc này, bỗng nhiên Hiên Ngọc Mặc xuất hiện ở ngoài cửa phòng. Cổ Lỗ Lỗ vừa nhìn thấy Hiên Ngọc Mặc liền tức giận, hiện tại tiểu Mặc nhi một chút cũng không yêu nàng, nàng bị lão cha khi dễ như vậy, hẳn vì sao một chút phản ứng bảo vệ nàng cũng không có. Khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến mức tái đi, oán hận nhìn chằm chằm lão cha.

Cổ Thánh Thông nhìn bộ dáng thất thần trước mắt của Hạ Hương tức giận hỏi Cổ Lỗ Lỗ: “Nàng bị làm sao vậy?”

“Choáng váng thôi.” Cổ Lỗ Lỗ không chút nghĩ ngợi liền thốt ra. Không phải tại nàng ta quá ngốc thì chính là do lão cha lại lên cơn dở hơi.

Cổ Thánh Thông nghe vậy nét mặt dần biến sắc. Cổ Lỗ Lỗ vội im lặng, không dám lên tiếng. Nàng vừa rồi có nói sai cái gì sao? bắt quá chỉ là nàng nói Hạ Hương bị choáng váng thôi mà, không phải lão cha muốn biết chuyện gì đã xảy ra sao? nàng chỉ nói đúng sự thật thôi.

“Ngươi rốt cuộc đã hù dọa nàng đến mức như thế nào hả? làm cho một người đang bình thường biến thành ngây ngốc thế này”. Cổ Thánh Thông cố gắng kìm chế nhưng cũng đã tới cực hạn, giọng nói của ông như bị đè nén xuống. Cổ Lỗ Lỗ nghe qua cũng hiểu được lão cha đối với nàng đã mất đi sự bình tĩnh.

Cổ Lỗ Lỗ cảm thấy vô cùng ủy khuất, nàng làm sao biết trước được sự việc xảy ra, nàng chỉ nhất thời trêu chọc bằng một tiếng la to mà thôi, như thế nào lại biến thành đầu sỏ gây nên chuyện, về mặt lão cha nàng rõ ràng đang nói: Cổ Lỗ Lỗ đừng mong thoát tội, người chính là hung thủ giết người.

“Ta chỉ hù dọa nàng chút thôi, ai biết nàng nhát gan như vậy, nếu ta biết nàng gan to để đến mức vậy, ta không thèm chơi đùa với nàng ta đâu”. Cổ Lỗ Lỗ thấp giọng nói.

“Ngươi còn dám đặt chuyện? Chuyện cũ của ngươi chẳng lẽ vẫn còn ít sao, còn muốn cùng ta nhắc lại từng việc đã gây ra sao?”

Tốt lắm, hóa ra tình huống hiện giờ là muốn đem tất cả những chuyện đã qua để xét xử nàng đây mà.

Cổ Lỗ Lỗ cắn ngón tay cái, lười biếng không muốn tranh luận cùng Cổ Thánh Thông. Kỳ thật nàng cũng không tính bịa chuyện cho xong, những gì nàng nói đều là sự thật, tình huống này nếu ở hiện đại, nàng sẽ quyết tranh cãi tới cùng, chưa biết là ai hơn được ai đâu.

Cổ Thánh Thông tựa hồ còn chưa giáo huấn đủ, đang muốn nói tiếp, đột nhiên bị một âm thanh mạnh mẽ của Hiên Ngọc Mặc chặn lại.

“Thái phó đại nhân, hôm nay đã quá khuya rồi, trước mắt cho Cổ Lỗ Lỗ về nghỉ ngơi 1 chút đi, gây sức ép một đêm, sợ là cũng đã mệt mỏi.” Hiên Ngọc Mặc âm thanh lãnh đạm vang lên, Cổ Lỗ Lỗ liếc mắt nhìn hân.

Ai cần ngươi ở nơi này ra về người tốt, ta không cảm kích gì đâu. Bắt quá ta cứng rắn được cũng sẽ mềm dẻo được, chuyện hôm nay tạm thời chấp nhận kết thúc như vậy.

Quả nhiên lão cha nàng vẫn biết sợ kẻ mạnh, vì thái tử đã lên tiếng, hẳn vội cuồng quát nghe theo. Cổ Lỗ Lỗ lúc này giống như tội phạm được phóng thích nhanh như chớp chạy vọt ra ngoài. Cũng không quan tâm Hiên Ngọc Mặc đang đuổi theo phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Bướng Bỉnh

Cổ Lỗ Lỗ rất hận Hiên Ngọc Mặc. Tiểu Mặc nhi của nàng lại thân nhiên trợn mắt nhìn nàng bị lão cha giáo huấn lâu như vậy mà vẫn tỏ vẻ bình thản, hẳn nhất định là không thích nàng, nếu không sao có thể nhẫn nại lâu như vậy ngồi xem nàng và lão cha tranh cãi?

Nàng chạy nhanh như chớp về phòng của mình, trùm chăn che kín thân người.

Phiền muốn chết được, rõ ràng suy tính thật cẩn thận, hôm nay nhất định rồi nhà trốn đi, trốn không thành, còn vô duyên bị bắt lại nghe răn dạy, đều do nha đầu Hạ Hương kia gây ra, rõ ràng tình yêu còn chưa có, nàng hưng phấn như vậy làm quái gì chứ?

Âm thanh cánh cửa bị đẩy ra kêu vang lên, Cổ Lỗ Lỗ không cần nghĩ cũng biết nhất định là tên xấu xa Hiên Ngọc Mặc. Mỗi lần sau khi nàng gây chuyện hẳn thường hay chỉ trích. Nếu nàng tức giận, thì có vẻ mình rất nhỏ nhen. Nhưng nếu tha thứ cho hân quá dễ dàng, lại cảm thấy thật ủy khuất.

Không được, lần này nhất định không thể bỏ qua cho hân, phải tỏ rõ bản lĩnh của nàng mới được, nàng nhất định phải làm cho tiểu Mặc nhi thật sự nhận ra lỗi của hân.

Chấn trùn trên đầu đang bị người ta kéo ra, Cỏ Lỗ Lỗ cắn răng giữ chặt, Hiên Ngọc Mặc ngồi bên ngoài cảm thấy có chút bất đắc dĩ. Hắn nhẹ nhàng nói “Lỗ Lỗ, Lỗ Lỗ, che kín hết người thật khó coi, ngoan, nghe lời, mở chấn ra đi”

“Quyết không mở ra, ta trẻ con như vậy đây người nên quên ta đi. Như vậy người mới có thể tiêu dao khoái hoạt đi về hoàng cung. Còn ta sẽ chết quách đi cho hài lòng người”. Cỏ Lỗ Lỗ vừa nói vừa rầu rĩ.

Hiên ngọc mặc cười cười. “Người chết thì ta phải làm sao bây giờ?”

Bên trong lại vang lên một tiếng kêu rên: “Hai mươi tám năm nay, trời đánh ta cũng không chết, hiện tại nếu ta tự nguyện chết chẳng phải người khắp thiên hạ đều được uống rượu mừng sao?”

Hiên Ngọc Mặc nhủ chặt mày, những lời nói loạn này, hắn nghe mà không hiểu chút nào. Đang lúc hắn trầm ngâm suy tư, bé con bỏ mền trùn đầu ra. Đôi mắt nàng mở to nhìn hắn chăm chú hồi lâu.

“Tại sao người còn chưa đi?” Cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nàng bắt mắt hỏi.

Hiên Ngọc Mặc nhủ mày, hắn làm bộ đứng lên. “Một khi đã như vậy, vậy người nghỉ sớm đi”

Mới bước đi vài bước, Hiên Ngọc Mặc liền dừng bước chân lại. Hắn quay đầu lại, hai bàn tay nhỏ bé của bé con đang ra sức nắm lấy vạt áo của hắn, vẻ mặt thoát nhìn rất vô tội như không có việc gì.

“Người cứ như vậy, ta đi thế nào được?” Hiên Ngọc Mặc không khỏi bật cười, nha đầu kia tựa hồ càng ngày càng thú vị.

Cỏ Lỗ Lỗ về mặt mờ mịt. “Đừng đi nữa, cứ ở lại đây đi nhé.”

Hiên Ngọc Mặc rút cuộc cũng quay trở lại, ngồi xuống bên giường, hắn vươn tay đem Cỏ Lỗ Lỗ đang trốn trong chấn kéo ra. Cỏ Lỗ Lỗ hoảng hồn kêu to một tiếng, nàng không nghĩ tới tiểu Mặc nhi khí lực cư nhiên đã lớn như vậy, chỉ mới chớp mắt một cái, cả người đã bị hắn ôm đặt ngồi ở trên đùi. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đồng thời tựa vào trong ngực hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn chợt nóng bừng lên. Tiểu Mặc nhi hiện tại đây là muốn làm gì? Cỏ Lỗ Lỗ cảm thấy trái tim mình muốn nhảy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Bé Con, Người Cũng Biết Thẹn Thùng

Thân mình nhỏ bé của Cỏ Lỗ Lỗ trở nên mềm nhũn khi dựa vào lòng Hiên Ngọc Mặc, bàn tay nhỏ bé của nàng không ngừng náo loạn trên người hắn. Đây là thói quen từ nhỏ của nàng, có trời mới biết là nàng thích thân thể tiểu Mặc nhi đến mức nào? ngay cả nước miếng cũng chảy ràn rụa.

Đây là ngực của tiểu Mặc nhi, đây là cánh tay của hắn, đây là cổ của hắn, tóm lại từ nhỏ đến lớn, nàng sờ thân thể của tiểu Mặc nhi còn nhiều hơn so với sờ thân thể của mình.

Hiên Ngọc Mặc hiển nhiên đã quen với hành động tình quái của Cỏ Lỗ Lỗ, hắn bất đắc dĩ bắt lấy cánh tay không an phận của nàng, cười khổ nói: “Nha đầu, người không thể an phận một chút sao, như vậy dễ dàng châm lửa **.”

“Châm lửa **?” đôi mắt Cỏ Lỗ Lỗ khẽ chớp, “Vậy chúng ta mau làm lửa cháy lớn lên đi”.

Nàng cũng hy vọng có thể thiêu cháy chính mình, nhưng vấn đề là, tiểu Mặc nhi xưa nay suy nghĩ luôn khác với nàng... A, có đôi lúc tự chủ quá cũng không hay, không phải mọi người đều nói nam tử cổ đại thường trưởng thành sớm sao, tại sao tiểu Mặc nhi một chút phản ứng cũng không có?

Cỏ Lỗ Lỗ phát hiện tư tưởng của mình càng nghĩ càng đen tối, nàng kiên quyết dừng lại, không cho bản thân mình hành động lỗ mãng, sợ không kiềm chế được lại sẽ làm càn.

Ôi ôi, vì sao tiểu Mặc nhi không hiểu tâm tình của mình chút nào thế này, cứ thử một lần xem nàng như thức uống giải khát không tốt hay sao? Nét mặt Cỏ Lỗ Lỗ bỗng đỏ lên, Hiên Ngọc Mặc vốn dĩ không có chú ý, nhưng trong lúc vô tình cúi đầu nhìn xuống lại phát hiện mặt nàng ửng đỏ. Hắn chợt nở nụ cười.

Hiên Ngọc Mặc yêu thương vuốt nhẹ mũi Cỏ Lỗ “Tiểu nha đầu, hoá ra người cũng biết ngượng ngùng, ta còn nghĩ là người chưa bao giờ biết đỏ mặt cơ đấy”.

Cỏ Lỗ Lỗ cảm thấy ngượng ngùng, đầu cúi xuống càng thấp, tình huống này thật đã mất hết thể diện rồi, vì sao trước mặt hắn nàng lại đỏ mặt như vậy?

Cỏ Lỗ Lỗ hung hăng, bướng bỉnh đáp lại “Mặt đỏ như vậy thì sao, dù sao da mặt của ta cũng không phải dày như tường thành, chọc thế nào cũng không

thùng được”.

Hiên Ngọc Mặc nhủ mảy, không muốn cùng Cỗ Lỗ Lỗ tiếp tục tranh cãi, hiện tại xem ra, tâm tình của tiểu nha đầu này cũng đã tốt lên nhiều, hẳn đã có thể yên tâm trở về. Hắn đặt Cỗ Lỗ Lỗ lên giường, đứng dậy chỉnh trang lại quần áo của mình.

“Tốt lắm, sớm nghỉ ngơi đi, bằng không ngày mai sẽ không dậy nổi”.

Cỗ Lỗ Lỗ vừa thấy Hiên Ngọc Mặc chuẩn bị rời đi, tâm trạng lại chùng xuống. Được rồi, tuy biết nàng cùng tiểu Mặc nhi không thể ở bên cạnh nhau cả đời, nhưng bây giờ nàng chỉ mong ở bên cạnh hắn thôi, vì sao tiểu Mặc nhi lại không hiểu điều đó?

Cỗ Lỗ Lỗ trở mắt nhìn thân ảnh của tiểu Mặc nhi chỉ còn là một điểm nhỏ trước mắt mình, bỗng cảm thấy được toàn thân không còn khí lực, nàng ngã quỵ xuống giường. Trời ơi, đất ơi, xin hãy ban cho ta một cây đèn thần, để ta có thể đem tiểu Mặc nhi giấu vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Ta Vô Lại Như Thế Thì Sao?

Ngày thứ hai Cỗ Lỗ Lỗ dậy thật sớm, kỳ thật cũng không xem như rất sớm, bởi vì đêm qua nàng không ngủ ngon, sau khi Tiểu Mặc nhi đi rồi, Cỗ Lỗ Lỗ cảm thấy khó ngủ, vì thế nàng nằm trên giường chơi đùa với 2 bàn tay của mình suốt một đêm. Nhờ vậy, nàng bỗng phát hiện ra chơi một mình cũng rất thú vị.

Hắc hắc, về sau nếu Tiểu Mặc nhi không thích nàng làm phiền, nàng vẫn có thể tự chơi một mình mà không cần kinh động đến hắn.

Cỗ Lỗ Lỗ hào hứng chạy đến thư phòng Hiên Ngọc Mặc nhưng không gặp, nàng cảm thấy có chút kỳ quái, bình thường Tiểu Mặc nhi luôn ở đây đọc sách, không lý nào hôm nay rảnh rỗi trốn đi ngủ sao?

Cỗ Lỗ Lỗ tìm kiếm xung quanh vẫn không thấy bóng người, vì tìm không thấy Tiểu Mặc nhi trong lòng nàng có chút buồn bực. Tiểu Mặc nhi của mình đột nhiên biến mất, nàng khó chịu dẫu dẫu cái miệng nhỏ nhắn, đáng vẻ như một tiểu cô nương đang bị ức khuất.

Bỗng nhiên, Cỗ Lỗ Lỗ dừng cước bộ, nàng nhủ mảy chăm chú lắng nghe. Giống như, giống như có tiếng nước? Nhưng vì sao lại có tiếng nước chảy? Cỗ Lỗ Lỗ kỳ quái đi tới nơi phát ra âm thanh, rốt cục đến một gian phòng nhỏ thì dừng lại.

Nàng tò mò nhìn vào bên trong cửa sổ, thật là ngoài ý muốn, máu mũi của nàng cơ hồ muốn phun ra như suối. Ái chà. Kia không phải Tiểu Mặc nhi sao, trời ạ, hoá ra hắn trốn ở chỗ này tắm rửa, hơn nữa. còn đang để trần.

Tuy rằng. Tuy rằng nàng không phải chưa thấy qua thân thể hắn, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đầy đủ như vậy. Toàn bộ thân thể hắn. Cỗ Lỗ Lỗ nuốt nước miếng một cách khó khăn, trong lòng nghĩ không thể nhìn nữa, chỉ là tầm mắt dường như bị khóa chặt, không thể rời đi đâu.

Hiên Ngọc Mặc dù sao cũng là người luyện võ, nhĩ lực rất tốt. Hắn quay đầu nhìn lại, bất gặp Cỗ Lỗ Lỗ đứng bên cửa sổ đang trợn mắt nhìn mình. Hiên Ngọc Mặc nhất thời lúng túng. Đáng chết. Hắn trong lòng nguyên rủa nói, vội kéo quần áo phủ trên người.

“Cỗ Lỗ Lỗ, rình xem nam nhân tắm rửa, làm sao ngươi có thể vô lại như vậy?” Hiên Ngọc Mặc có chút bất nhẫn, nhìn nàng nói.

Cỗ Lỗ Lỗ nghe thấy giọng nói của Hiên Ngọc Mặc chợt hồi phục tinh thần. “Vô lại? Ta vô lại như thế nào? Ai kêu ngươi tắm rửa mà không đóng cửa phòng, ta còn nghĩ là ngươi đang cố ý câu dẫn ta cơ đây”.

Cỗ Lỗ Lỗ cười xấu xa, nhìn bộ dáng kẻ trộm xấu xa kia đang cười, khiến cho Hiên Ngọc Mặc cảm thấy xấu hổ vô cùng. Lần đầu tiên, hắn dường như cảm thấy mình thật sự thất bại dưới tay nha đầu này.

Hiên Ngọc Mặc hít sâu một hơi, sửa sang lại quần áo, bước tới trước mặt Cỗ Lỗ Lỗ. Tiểu nha đầu cười hi hi theo dõi hành động của hắn, chẳng qua ánh mắt kỳ quái kia làm cho hắn cảm thấy thực khó chịu. Tiểu nha đầu đã chạy tới đây, hắn nên nghiêm chỉnh giáo huấn nàng mới được, nếu còn hành động lỗ mãng như vậy, về sau có lẽ sẽ nhìn cả nam nhân khác tắm rửa. Không biết sao, trong lòng hắn vừa nghĩ như vậy, bỗng nhiên có một cảm giác thật khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Thì Ra Đáng Người Của Người Rất Chuẩn

Cổ Lỗ Lỗ hai mắt mở to không ngừng đảo qua đảo lại nhìn chăm chú Hiên Ngọc Mặc, nàng cắn nhẹ ngón tay mình, dường như là cố kìm nén lắm mới giữ nước miếng không chảy tùm lùm ra ngoài. Tiểu Mặc nhi có đáng người quá chuẩn, không hiểu vì sao người ở cổ đại sớm phát triển như vậy? nếu ở thế kỷ hai mươi mốt, lứa tuổi như Tiểu Mặc nhi cũng chỉ là một bé trai mà thôi.

Hiên Ngọc Mặc nhìn thấy Cổ Lỗ Lỗ nhìn mình chăm chú, cảm giác rất ngượng ngùng. Không hiểu sao hắn luôn cảm thấy hiện tại nha đầu kia nhìn chính mình thật giống như là đang đánh giá một món ăn ngon, hắn tựa hồ nhớ rõ, nha đầu kia mỗi khi nhìn đến món ăn mình thích, sẽ luôn có biểu hiện cắn ngón tay, sau đó ánh mắt luôn nhìn chăm chăm vào thức ăn, không chớp.

Hiên Ngọc Mặc bỗng cảm thấy đau đầu, hắn vội xoay đầu Cổ Lỗ Lỗ về hướng khác.

“Nha đầu, không được quay đầu lại, ngươi có nhìn nữa ta cũng sẽ không biến thành bánh đậu xanh chui vào miệng ngươi được”. Hiên Ngọc Mặc trêu chọc nói. Hắn biết rằng nha đầu này thích nhất món điểm tâm là bánh đậu xanh, mỗi ngày đều ăn rất nhiều.

Cổ Lỗ Lỗ vừa nghe Hiên Ngọc Mặc nói, lập tức trở nên hào hứng, nàng cười hi hi, ánh mắt đảo qua Hiên Ngọc Mặc “Tiểu Mặc nhi này, làm sao ngươi nghĩ mình giống bánh đậu xanh được nhỉ, nếu đem so sánh, ăn ngươi ngon hơn hắn so với bánh đậu xanh”.

Gương mặt Hiên Ngọc Mặc lập tức đỏ lên.

Mặc dù Cổ Lỗ Lỗ còn nhỏ, không hiểu hết ý nghĩa những lời này, nhưng Hiên Ngọc Mặc hiểu rất rõ. Gương mặt hắn vừa biến xanh, lại chuyển trắng, cuối cùng lại đỏ lên, có chút không được tự nhiên, vội nhẹ nhàng ho khan một tiếng quay đầu đi.

“Nha đầu, lời nói trẻ con vốn vô tâm, ta tạm thời không đem lời ngươi nói đặt ở trong lòng, nhưng ngươi phải nhớ, về sau không được tùy tiện nói những lời này trước mặt người khác.” Hắn xấu hổ nhắc nhở Cổ Lỗ Lỗ, hắn thật sự không biết, nếu nha đầu kia tiếp tục hỏi hắn vì sao phải như vậy, hắn thật sự sẽ không biết trả lời như thế nào.

May mắn Cổ Lỗ Lỗ cũng không hỏi nhiều, bỗng nhiên nàng kéo góc áo hắn, ánh mắt ngụ ý bảo hắn cúi đầu. Hiên Ngọc Mặc có chút tò mò, nhưng vẫn cúi người xuống.

Cổ Lỗ Lỗ hai mắt chớp chớp, đôi mắt hàm ý cười khê. “Tiểu Mặc nhi, ta thật lòng nghĩ muốn ăn ngươi, đáng người của ngươi quá chuẩn, rất câu dẫn người khác”.

Vừa nghe lời này, Hiên Ngọc Mặc cảm giác muốn ngất xỉu, gương mặt hắn bỗng đỏ bừng, vô cùng xấu hổ. Hắn cảm thấy rõ ràng hắn không thể tiếp tục ở chung với nha đầu này, nếu để lâu hắn nhất định sẽ bị bức đến phát điên.

“Nha đầu, đừng nói lung tung, có thời gian, nên đọc nhiều sách, tu dưỡng đạo đức đi.” Không nghĩ tới Hiên Ngọc Mặc lại nói những lời vô nghĩa như vậy, Cổ Lỗ Lỗ liền cảm thấy suy sụp.

Nàng ra vẻ đáng thương nhìn chăm chăm Hiên Ngọc Mặc nói: “Tiểu Mặc nhi, ngươi cho là ta vô văn hóa nên ghét bỏ ta phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trâm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tam Tự Kinh

“Tiểu Mặc nhi, ngươi ghét bỏ ta vì ta không có văn hóa phải không?” Nhìn nha đầu kia bộ dạng đáng thương, Hiên Ngọc Mặc nhất thời ngenh lời, mới vừa rồi nói những lời kia, chẳng lẽ có ý tứ này sao? Hắn hồi tưởng một hồi lâu mới phát hiện, chẳng lẽ hắn có chút ý nghĩ ghét bỏ nàng sao?

Nhìn thấy nha đầu kia đôi mắt đỏ hồng, nước mắt tựa như sắp rơi xuống, Hiên Ngọc Mặc vuốt nhẹ trán của nàng, muốn nói lời an ủi, nhưng nha đầu này lại quật cường tránh né, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, đỏ bừng, đáng vẻ rất đáng thương, thực sự làm cho người ta nhìn thấy đau lòng.

Hiên Ngọc Mặc cảm thấy trái tim mình như bị thắt chặt, bên cạnh nàng mỗi ngày, hắn rất hiểu tính tình của nàng, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy nàng ủy khuất như vậy, làm cho lòng hắn càng thêm áy náy.

“Bé con à, ta nói câu đó không có ý gì hết, bất quá ta chỉ muốn giúp cuộc sống hàng ngày của muội có ý nghĩa hơn thôi.” Hắn thử an ủi nàng, nhưng tiểu nha đầu lại chu chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

“Tiểu Mặc nhi, tứ đại tác phẩm nổi tiếng, tứ thư ngũ kinh và văn vân ta không học đâu, nhưng Tam Tự kinh ta hiểu được chút ít, ngươi xem, ta có còn vô văn hóa nữa không?” Cổ Lỗ Lỗ mở to mắt, vẻ mặt lấy lòng, nắm vạt áo Hiên Ngọc Mặc, đáng vẻ chờ mong, làm cho lòng Hiên Ngọc Mặc mềm nhũn.

Nhưng nàng vừa nhắc tới “tứ đại tác phẩm nổi tiếng”, đó là cái gì vậy? Hắn thật không thể nhớ được mình đã từng xem qua tác phẩm như vậy a. Hắn

nhú mi hỏi, “Tứ đại tác phẩm nổi tiếng đó bao gồm những tác phẩm nào?”

Cổ Lỗ Lỗ thấy Hiền Ngọc Mặc có vẻ không biết, lập tức vui vẻ ra mặt nhanh nhẩu nói “Người không biết tứ đại tác phẩm nổi tiếng thật sao? Chuyện đầu tiên kể lại sự tích đánh hổ dữ, chuyện thứ hai kể lại tích bắt yêu tinh, chuyện thứ ba kể về chuyện đánh giặc, chuyện cuối giải nghĩa thế nào là tình yêu? người muốn nghe chuyện nào? Ta có thể kể cho người nghe.”

Hiền Ngọc Mặc cảm thấy có chút thất vọng, xoa xoa huyệt Thái Dương, quả nhiên, hắn đã hỏi một vấn đề ngu ngốc, cho tới bây giờ, nha đầu kia vẫn chưa nhận thức được sự việc, hắn thở dài, lắc đầu.

“Được rồi bé con à, muội đi ra hoa viên chơi trước đi, chờ ta xem xong tấu chương ngày hôm nay rồi tới chơi với muội có được không?”

Thật kỳ quái, lúc này đây Cổ Lỗ Lỗ cứ nhiên không níu kéo hắn lại, gật đầu đồng ý ngay. Sau đó thân ảnh nhỏ nhắn nhanh như chớp bỏ chạy mất tăm mất tích, hắn cảm thấy được có chút kỳ quái, nhưng chỉ cần nha đầu kia tạm thời không làm phiền hắn, hắn nên tranh thủ xem tấu chương trong cung hỗ trợ phụ hoàng.

Nhưng trong đầu, tất cả chỉ hiện lên hình ảnh sắp khóc của Cổ Lỗ Lỗ, mỗi lần, chỉ cần nhìn thấy Cổ Lỗ Lỗ như vậy, Hiền Ngọc Mặc lại bó tay, bé con chính là tiểu ma vương siêu quậy phá, luôn khuấy động tâm tư khiến hắn không yên. Có chút bất đắc dĩ, nhẹ lắc đầu đi về hướng thư phòng. Có lẽ cả đời này, hắn sẽ bị nàng quấy nhiễu. Bất quá suy nghĩ một chút, tựa hồ cảm thấy như vậy cũng rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Người Tới Từ Trong Cung

Thời điểm Cổ Lỗ Lỗ một mình đi đến hoa viên, trong đình nghỉ mát đã có một mỹ nam tử áo trắng đứng đó không biết tự bao giờ chẳng rõ đang làm cái gì, Cổ Lỗ Lỗ luôn luôn nhìn thấy mỹ nam sẽ chảy nước miếng, tiểu Mặc nhi đã muốn xem như cực phẩm, nhưng mỹ thiếu niên áo trắng đứng phía xa xa kia tựa hồ cũng không kém. Nàng như là một cái cảm thú nhìn thấy con mồi liền hưng phấn, lặng lẽ từng bước đi đến phía trước.

Mỹ nam áo trắng đứng đưa lưng về phía nàng, cho nên trừ bỏ cái ót của hắn, nàng hoàn toàn không thể nhìn thấy mặt.

Dễ nhìn a... dễ nhìn a..., quay đầu lại làm cho lão nương xem xét một chút người có đúng là mỹ nam hay không nha, nàng ở trong lòng nhỏ giọng hô, ngay lúc nàng đang lén lút đặt chân phải tiến chòi nghỉ mát, xa xa đột nhiên truyền đến một thanh âm.

“Người trong cung người tới rồi, người trong cung tới rồi.”

Gia đình kia vừa chạy vừa hô, như là đang bị động kinh, bước chạy vô cùng gấp gáp. Điều này làm cho sự chú ý của Cổ Lỗ Lỗ bỗng chốc chuyển đến câu nói của gia đình kia, vì thế nên nàng lâm vào một tư thế thập phần buồn cười, một chân đặt bên trong đình nghỉ mát, một chân lại ở bên ngoài đình nghỉ mát.

Người trong cung tới? Sẽ không phải là muốn mang tiểu Mặc nhi đi sao? Suy nghĩ trong đầu Cổ Lỗ Lỗ bỗng xoay tròn. Không được, nàng không thể để cho bọn họ dễ dàng đem tiểu Mặc nhi mang đi như vậy, đánh chết nàng cũng muốn cùng đi theo tiểu Mặc nhi tiến cung. Nàng thu hồi rút vội chân về một chỗ, nhưng vẫn không cam lòng nhìn thiếu niên áo trắng trong chòi nghỉ mát kia một cái.

Thằng nhãi này, vì sao gia đình kia lớn tiếng như vậy, hắn cứ nhiên một chút phản ứng đều không có, còn như vậy bình tĩnh đưa lưng về phía nàng, hay là hắn là có ý không cho nàng nhìn đến chân diện thật của hắn? Bất quá hiện tại nàng cũng không có tâm tình quan sát bộ mặt của hắn nữa, so sánh vẫn là tiểu Mặc nhi của nàng có điểm quan trọng hơn một tý.

Cổ Lỗ Lỗ tràn đầy lửa giận bước nhanh về nơi Hiền Ngọc Mặc ở – Từ Văn Các, nàng thực sợ khi mình vừa đến nơi đó, tiểu Mặc nhi của nàng cũng đã cuốn gói chuẩn bị hồi cung, khi thân hình nhỏ nhắn của nàng đang gấp rút chạy đến nơi, bỗng chợt dừng lại. Nàng lui về phía sau vài bước, cúi đầu nhìn bên trong dò xét, lão cha của nàng đang ngồi ở đang ngồi phía trên, đối diện với lão là một người rất giống thái giám.

Nhìn thấy bộ quần áo của hắn, Cổ Lỗ Lỗ liền nhận ra người này đúng là thái giám, xong rồi, chẳng lẽ là thật sự muốn đem tiểu Mặc nhi mang đi? Ông trời a, ngàn vạn lần không cần a.

“Công công cảm thấy khi nào thái tử điện hạ hồi cung thích hợp?” Cổ Thánh Thông bỗng nhiên lên tiếng.

Cổ Lỗ Lỗ chăm chú ghé sát tai vào cửa bên ngoài nghe lén, có quan hệ đến chuyện của tiểu Mặc nhi, nàng một chữ cũng sẽ không bỏ qua.

Lão Công công chậm rãi nhắm nháp trà, cũng không lập tức trả lời. Cổ Lỗ Lỗ bên ngoài ngóng chờ tức giận đến mức quả thực nghĩ muốn đem chén trà trong tay hắn ném đi, hắn có thể đừng kéo dài thời gian như vậy không, hắn có biết là biết lòng nàng hiện tại giống như con kiến đang bò trên chảo nóng không?

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 44: Nghe Lén Vô Tội

Cổ Lỗ Lỗ bĩu môi, cái miệng nhỏ nhắn khẽ mím lại, đôi tai như dính sát vào cửa muốn nghe lão công công nói chuyện, dường như lão công công kia tựa hồ có ý không muốn cho nàng sống yên ổn, cố tình khí định thần nhàn chậm rì rì uống trà. Cổ Lỗ Lỗ chưa từng cảm thấy trà của nhà nàng trà ngon đến mức hẳn phải uống lâu như vậy, vì cái gì lão thái giám giống như là đang nhấm nháp món điểm tâm có vị ngon nhất nhân gian đâu?

Thời gian chậm trôi qua, ngay lúc Cổ Lỗ Lỗ đang sắp phải ngủ gục, lão công công kia rốt cục buông chén trà trong tay bắt đầu nói chuyện. “Hiện giờ trong cung tình thế cũng không thật an toàn, theo chúng ta cảm thấy được, thái tử điện hạ vẫn nên hồi cung vào giữa tháng sau sẽ tốt hơn.”

Cổ Thánh Thông vuốt chòm râu gật gật đầu, hiển nhiên hẳn cũng hiểu được thời điểm kia trở về mới là thời gian thích hợp nhất, chính là, chính là tâm của Cổ Lỗ Lỗ dường như trống rỗng, giữa tháng sau? Hiện tại đã sắp cuối tháng, như vậy nghĩa là nàng và tiểu Mặc nhi chỉ còn nửa tháng ở bên nhau? Cổ Lỗ Lỗ bỗng cảm thấy chán nản vô cùng. Tiểu Mặc nhi vì sao nhất định phải hồi cung, sống ở nơi này không tốt sao, dù sao nơi này cũng chính là địa phương hẳn lớn lên, hơn nữa, cho dù hồi cung, vì cái gì liền đánh chết cũng không mang theo nàng đi cùng đâu, chẳng lẽ hẳn thật sự ghét bỏ nàng rất lắm ỉ, rất náo loạn sao.

Trong nháy mắt, Cổ Lỗ Lỗ cảm thấy chính mình không có dũng khí đi đối mặt tiểu Mặc nhi khi từ biệt. Từ nhỏ nàng đã cùng tiểu Mặc nhi một chỗ, chưa từng có tách ra quá, hiện tại tiểu Mặc nhi phải về cung, nhưng nàng hoàn toàn chưa chuẩn bị tâm lý chấp nhận được chuyện này a, nàng từ nhỏ đã nghĩ, sau khi trưởng thành nhất định phải làm một tân nương xinh đẹp gả cho Mặc nhi, nếu tiểu Mặc nhi này đi khỏi đây, ai biết hẳn về sau sẽ lấy người khác làm vợ a, ô ô ô.

Ngay lúc Cổ Lỗ Lỗ đang dựa sát người vào cửa, cúi đầu nhìn mặt đất đầy thương tâm, nàng hoàn toàn không biết Hiên Ngọc Mặc đã ở phía sau rất lâu đang nhìn mình chăm chú. Hiên Ngọc Mặc cau mày nhìn chăm chăm thân ảnh nhỏ nhỏ kia, tiểu nha đầu nhìn qua tựa hồ đang khóc? Không biết nàng lại nghe đến chuyện gì? Như thế nào lại có bộ dáng thập phần bi thương như vậy?

Hiên Ngọc Mặc cảm thấy tâm mình chột đau. Hắn nhanh bước tới, tiểu nha đầu vẫn không có chú ý tới hắn. Hắn vươn tay đem tiểu nha đầu kéo đứng lên.

Cổ Lỗ Lỗ kinh hô một tiếng, một phen bám vào cổ Hiên Ngọc Mặc “Giết người a, bắt cóc a.” Nàng một bên gào thét, hoảng hốt liều mạng giãy dụa, trời biết nàng sợ chết bao nhiêu, nếu như bị bọn cướp bắt cóc tống tiền, không biết lão cha nàng có thể chịu bỏ ra số bạc lớn chuộc nàng về hay không?

Hiên Ngọc Mặc nhíu nhíu mày, nha đầu kia khi nào thì trở nên lớn tiếng huyên náo như vậy. “Nha đầu, người ở bên cạnh nghe lén chính là hành vi thập phần không đạo đức”

Cổ Lỗ Lỗ vừa nghe tiếng Hiên Ngọc Mặc, lập tức an tĩnh lại. Chân cũng không đá loạn, miệng cũng không loạn hô, kêu cũng không gọi bậy, nàng ngoác nhìn chăm chăm Hiên Ngọc Mặc xem, hơn nữa ngày mới ghen ra một câu: “Tiểu Mặc nhi – huynh không biết sao, nghe lén vô tội. Huống chi ta chỉ tình cờ đi ngang qua nơi đó, người như thế nào biết ta đang nghe lén đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Ái Phi Của Trẫm Là Một Đứa Trẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.